

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

T ante R

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

matidh. *magidre*. *Magidre*. *Magidre*. Gall. Tradition, baillement de l'un à l'autre. Ital. *tradere*. Ger. *Ubergang*. Hisp. *Obra de dar*. Pol. *Zdanie*. Vng. *Eladás*. Ang. *A giving or delivering into ones hand*. Cic. in Topic. Abalienatio est ejus rei, quæ mancipi est, aut traditio alteri nexu, aut in iure cessio, inter quos ea iure civili fieri possunt. Traditio, pro doctrina. [ἱστορία] *hystoria*. Gall. *Enseignement*. Ital. *Lo insegnare*. Ger. *Angewandte*. Hisp. *Enseñanza*. Pol. *Węstwa*. Vng. *Tudomány*. Embrius talal-maus, *serpens*. Gell. lib. 13. cap. 21: Per quod apparet non esse id potius à Plauto dictum, sed cum quoque traditionem fuisse, ut Nemo, &c.

Traditor, m. t. proditor. [ἄδωρος] *aduros*. Vng. *Arule*. Cornel. Tacitus lib. 20: Qui potius interfecto traditore, fortunam virtutemque suam malo omine exolverent.

Traduco, cis. xi. dum. penult. prod. a. t. Per locum aliquem duco, vel de loco in locum duco, transfero, à Traus, & Duco, abiectis duobus postremis præpositionis elementis. [ἁδω] *hadu*. Gall. *Traduire*. Ital. *Tradurre*. Ger. *Uebersetzen*. Hisp. *Traducir*. Pol. *Przełożyć*. Vng. *Atal*. Ang. *To convey from one place to another, to pass over the time or life*. Caesar. Comment. Helvetii per angustias, & fines Sequanorum suas copias traduxerant, & in Heduorum fines pervenerant. Interdum idem quod traditio: hoc est, in litus vel ripam ulteriorem transire. [ἁδω] *hadu*. Cic. 2. de Invent. Flavius erat ita magnus, ut eo victima traduci non possent. Aliquando extendo, produco. [ἁδω] *hadu*. Aliquando ponitur pro transferre, interpretari, & ex una lingua in aliam convertere. Traducere vitā, vel Traducere tempus, est consumere, terere, transigere. Cic. de Senec. Ut vitam otiosam & quietam, sine ullo labore, & contentione traducamus. Idem Scivio Sulp. Qua ratione nobis traducendum sit hoc tempus. Aliquando sinistram famam de aliquo spargere. [ἁδω] *hadu*. Martial. lib. 8: Maltoque magis traduceris Aphic. Liv. lib. 2. ab Ube, de Volscis loquens publico consilio, ac voce præconis à spectaculo exactis: Vos, inquit, omnibus civibus, peregrinis populis spectaculo abeentes fuisse, vestras conjugas, vestros liberos traductos per ora hominum. Aliquando traduces facere. Paulus in l. si duo. ff. Vi possid. Si vicinus vites ex fundo tuo in suas arbores traduxit. Aliquando accipitur pro transmittere, & de loco, in quo quid natum est, aliud mittit. Iuven. Saty. 7. Quamquam & Cappadocæ faciunt equitesque, Bithyni, Altera quos nudo traducit Gallia talo. Hoc est, quos mittit Gallia nudo pede.

Traduces, pen. prod. m. t. qui & Rampi dicuntur, sunt brachia vitium, quibus illa ex arboribus in arbores traducuntur, & sibi mutuo connectuntur. [ἁδω] *hadu*. Gall. *Ananims de vine*. Ital. *Rampoli*. Ger. *tange*. Hisp. *traveses*. Venet. *traveses*. Pol. *Przewiazki*. Vng. *Tragos*. Ang. *The branches or twigs of vines*. Varro 1. de Re rust. cap. 8: Quantum pedamentum est nativum ejus generis, ubi ex arboribus in arbores traductis vinea fit: quos traduces, quidam rumpos appellant. Colum. lib. 5. cap. 6. Cetera simili ratione atque in arbusculo Italico administrantur, ut vites longis scrobibus deponantur, ut eadem diligentia curentur, atque in ramos diducantur, ut novi traduces omnibus annis inter se ex arboribus proximis connectantur, & veteres decidantur. Si tradux, traducem non contingit, media virga inter eas deligetur. Quum deinde fructus pondere urgebit, subjectis adminiculis sustineatur. Per translationem accipitur pro omni eo, quod de se aliqua in alteram transfunditur, atque ita veluti in infinitum propagatur. Sic hominis generis traducem nonnulli appellant. Famam quoque Tertullianus in antiqum & linguarum traduces ait profectere, quod autem linguarumque instrumentis propagetur, & brevi temporis spatio infinitum propemodum capiat incrementum.

Tragacantha, *tragacantha*. Ger. *En fremde demstand*. Hisp. *ceder*. nomen desubben gummi *Dragacanthum*. Frutex est spinæ candidæ non dissimilis, sarculis humilibus, robustis, latè se diffundentibus, inter quos frequens coma, sed brevis, cæcis spinis intercurrentibus horrida, quæ sua fronde contegitur: radice lata, sarculosa, supra terram emergente: qua discilla distillat è vulnere succus, qui coalescit in lacrymam: qua & ipsa Tragacantha appellatur. Olficiis: vulgo *Dragacanthum gummi* nominatur.

Tragelaphus, phi. pen. corr. *tragelaphus*. Animal est ad Phasim amorem nascens, barbam & cornum villos hirci habens, reliqua cervo simile: unde & commistum ex cervo & hircio

nomen invenit. Nos *Hircoceruus* venire possumus. Vide Plin. lib. 1. cap. 32.

Tragemata, n. t. [ἁδω] *hadu*. Gall. *Tragemata*. Ital. *Tragemata*. Ger. *Die sprache des nachts*. Hisp. *Tragemata*. Pol. *Owca*. Vng. *Tragemata*. Ang. *Tragemata*. Quæ Latini bellaria vocant, sive secundas mensas. A *Geraco* verbo *geraco*, quod est comedo: cuius aonibus secundus est *geraco*.

Tragion, [ἁδω] *hadu*. Ger. *Einbaum*. Hisp. *Tragion*. Frutex ab nili in Creta nascens, junpero similis: ita dicta, quod ætate ni tempore ejus folia hircinum vius oleant. Plin. lib. 27. cap. 13. Est & alterum tragii genus, quod & tragoceros nonnulli appellant, multis in locis nascens: folia habens scilicet pendenti, & radice sylvestris raphani, tenuem, & candidam: denique cum superiore nihil præter uocem & hircinum vitiu habens commune.

Tragedia, pen. corr. f. p. quævis apud Grecos ætate habent in penultima. [ἁδω] *hadu*. Gall. *Tragedia*. Ital. & Hisp. *Tragedia*. Ger. *Ein Tragödie*. Hisp. *Tragedia*. Pol. *Tragedia*. Vng. *Tragedia*. Ang. *Tragedy*. Poematis gravissimi generis, quo regum, principumve, aut eorum qui in aula regum veniunt, calamitates depinguntur, nihilominus scilicet habens exitum. Dicitur Tragedia (ut quidam volunt) ab eo quod primum ejus poematis præmium hircus fuerit, aut certe uter hircus vitiu simus. Quod & ipsum non obscure indicat Horat. de Arte Camice qui Tragico vitiu cecavit ob hircum. Alii à *face* putant, quam Græci *tragedia* vocant, Tragordiam appellant, quod ora sua facibus persinebant scenici, ante usum poematum ab Aeschylis repertum. Quam sententiam etiam tangunt Horatius dicit Tragediam à Thespide repertam. Iudicium Tragice generis invenisse cæcægen Dicitur, & plures existisse poemata Thespis, quæ canerent, agerentque peracti facibus ora. Differt autem Tragedia à Comædia, quod in hac humiles & privatæ personæ introducantur: in Tragedia reges & principes, nonnunquam etiam herodes & dii. Adhuc Comædia à turbulentiore ferè rebus incitum somber, tranquillam lætiorumq; sortitur exitu. Tragedia autem totum quidem argumentum habent luctuosam, exitum autem nihilominus. Tristitia namque Tragedie propria est. Proprie quod Euripides Archelao rege petente, ut de se Tragediam traderet, abnuvit, ac præcaus est ne illi accideret aliquid Tragædæ proprium. Ovid. 1. Amor. Eleg. 1: Venit & ingenti noxia Tragedia passu. Hor. 2. Car. Ode 1: Paulum severæ muli Tragedia Dehit theatris. Tragedia pertinet ad. Cic. 1. de Orat. Neque verò illis Tragediis tuis, quibus ut Philosophi maxime solent, Crasse, perturbos, & Tragedias agere, & Tragedias excitare, proventu speciem habet, pro eo quod est, tumulum commovere. Cic. 2. de Orat. Ne autem innotuit, aut non digni putemur, si aut Tragedias agamus in noxia, & Tragedia lib. 6. cap. de Peroratione: Nam in parvis ludibus hæ Tragedias movere, tale est, quasi si personam Herculis, & cubitos aptare infantibus velis. Vide Chlidias. Et alii.

Tragedia, subst. tantum, m. f. [ἁδω] *hadu*. Gall. *Tragedia*. Ital. *Tragedia*. Ger. *Ein Tragödie*. Hisp. *Tragedia*. Pol. *Tragedia*. Vng. *Tragedia*. Ang. *Tragedy*. Quæ tragædiam scribit. Horat. de Arte: Et tragici peracti dolet sermone præcetti.

Tragedia, a. um. [ἁδω] *hadu*. Gall. *Tragedia*. Ital. *Tragedia*. Ger. *Das zu einem solchen ersteinen schen syd gubet*. Hisp. *sa pertenciente a tragedia*. Pol. *Do tragedii pertenciente*. Vng. *Tragediahoz valo*. Ang. *Tragedy belonging to a tragedy*. Quæ ad tragediam spectat: ut Cothurni tragici. Poeta tragici. Horat. 1. Sermon. Saty. 5: Nil illi lavva, aut tragici opus esse cothurnis. Cic. 1. de Natura deorum: Quod quia quemadmodum natura efficere sine aliqua mente possit, non videns ut nupti potest, quum explicare argumenti exitum non potestis, confugitis ad deum. Aliquando accipitur pro nide, crudeli & scelerato, qualis ferè solent esse tragediarum argumenta. In. 1. ab urbe: Tulit enim & Romana regis sceleris tragici exemplum, ut tædio regum manior venire libertas.

Tragedia, adverbium. [ἁδω] *hadu*. Gall. *Tragedia*. Ital. *Tragedia*. Ger. *Das zu einem solchen ersteinen schen syd gubet*. Hisp. *sa pertenciente a tragedia*. Pol. *Do tragedii pertenciente*. Vng. *Tragediahoz valo*. Ang. *Tragedy belonging to a tragedy*. Quæ ad tragediam spectat: ut Cothurni tragici. Poeta tragici. Horat. 1. Sermon. Saty. 5: Nil illi lavva, aut tragici opus esse cothurnis. Cic. 1. de Natura deorum: Quod quia quemadmodum natura efficere sine aliqua mente possit, non videns ut nupti potest, quum explicare argumenti exitum non potestis, confugitis ad deum. Aliquando accipitur pro nide, crudeli & scelerato, qualis ferè solent esse tragediarum argumenta. In. 1. ab urbe: Tulit enim & Romana regis sceleris tragici exemplum, ut tædio regum manior venire libertas.

Tragedia, m. f. [ἁδω] *hadu*. Gall. *Tragedia*. Ital. *Tragedia*. Ger. *Das zu einem solchen ersteinen schen syd gubet*. Hisp. *sa pertenciente a tragedia*. Pol. *Do tragedii pertenciente*. Vng. *Tragediahoz valo*. Ang. *Tragedy belonging to a tragedy*. Quæ ad tragediam spectat: ut Cothurni tragici. Poeta tragici. Horat. 1. Sermon. Saty. 5: Nil illi lavva, aut tragici opus esse cothurnis. Cic. 1. de Natura deorum: Quod quia quemadmodum natura efficere sine aliqua mente possit, non videns ut nupti potest, quum explicare argumenti exitum non potestis, confugitis ad deum. Aliquando accipitur pro nide, crudeli & scelerato, qualis ferè solent esse tragediarum argumenta. In. 1. ab urbe: Tulit enim & Romana regis sceleris tragici exemplum, ut tædio regum manior venire libertas.

trahe, v. g. Ang. A pectet player of tragedie. J. A. Hor. tragē-
dia. Cic. 1. de Orat. Vox tragēdorum gestus penē summorū
aditiam est requirendus. Horat. 2. Epistol. 2. Qui se credebat
miror audire Tragedos.

Tragōmāschāli, τραγωμασχαλι, A' Graecis dicuntur quorum
aie necorum virus olent: quos & Hircosos Latini vocant.

Tragonia, τραγονια, Herbae nomen, quam Democritus tradi-
dit corpori ad alligatam licentis triduo absumere, referente
Plinio lib. 27. cap. 7.

Tragonis, vide TRACION.

Tragopanades, τραγοπαναδες, Aves quaedam in Aethiopia,
teste Pomponio lib. 3. aquilis majores, cornua in temporibus
curvata habentes, ferruginei coloris, capite tantum Phœni-
co. Has Plinius fabulosas esse putat, quemadmodū & Gry-
phas. Vide ipsum libro 10. cap. 49.

Tragopogon, τραγοπογον, Pol. Wjlyok, kopia bra-
da, Herba in acetatis laudata, quae a quibusdā barbula hie-
cina, ab aliis come dicitur, quia folia habet instar croci in ro-
tandum sparsa. Vulgō herba pira dicitur in Gallia Transpa-
dana. Compositus autem ex τραγο, quod significat hircum,
& πογον, herba, ut jure hirci barba nominati a Latinis possit.

Tragopogon, τραγοπογον, Herba similis serpyllō sive eltri.

Tragos, m. f. [τρωγος] τρωγος, τρωγος, τρωγος, τρωγος.
Gall. Va bœuf. Ital. Bœco. Ger. Ein Bock. Hiff. Cabron. Pol. Kozel.
Vn. Nak. An. A. bocke.] praeter vulgatum significat quae ap-
ud Graecos hirci significat, etiā frugis genus est, alicz nō dis-
simile, minus nutritens quām zea, & concoctū difficilis. Vide
Dioscorid. lib. 2. & item spongiae genus ipsissimū, praedurum &
asperum: de quo Plin. lib. 9. & Est etiam tragos herbae genus in
maritimis maximē nascens, similitudine junci manit: non
nulli Scorpium vocant. Vide Plin. lib. 27. cap. 13.

Tragula, la, f. p. Genus teli similitudine haec, ita dictum,
quod secuto inflexum trahatur. [τρωγυλα] Gall. Une serin de
Ladonien comme vu jadis. Ital. Dardo anticamente usate. Ger.
Ein schiffen oder dergleichen gefloß bey dem strom. Hispan. El pas-
sador de hallilla de tierra. Polon. Rohatka. Vngar. Darda. Ang.
A. dard. m. h. a. barbed head.] Salust. libro 4. Historiar. ut citat
Nonius: Avidissimis atque preparatis ducibus, ut Merellus
idē tragulae sauciaretur. Plaut. in Epid. Tragulam in te struit.
& Tragula item retis genus est, quod vulgō sūne Tracham vo-
cant. [τρωγυλα] Ang. A drag net.] Plinius libro 16. cap. 8.
Vitis suberis anchoralibus maximē navium, piscantiumque
tragula, & cadorum obstruamēta. Dicta tragula, quod ex
vitis ut plurimum trahatur. & Tragula item videtur vehiculi
genus, de quo Varro libro 4. de lingua Latina: Tragula ab eo
quod trahitur per terram, quanquam trahula scribendum
est, quia a traha.

Trahē, m. f. p. Genus vehiculi sine rotis, quo coloni utuntur: a
trahendo dictum. [τρωγη] Gall. Un traineur, une sorte de char-
ret. Ital. Sarr di carretta. German. Ein Sänem Hispan. Carra
mota a naria. Polon. Sanie. Vngar. scam. Ang. A dray or sled
which goes without wheels.] Virgil. lib. 1. Georg. per epenthesin
traham vocat, sicut navium dicitur pro nauta: Tribuque
mihæque, & iniquo pondere rati.

Trahē, m. f. p. Avidus, rapax, omnia ad se trahens. [τρω-
γη] Gall. Un rapt. Ital. Tirante, rapace. German. Zugig, der gem in sich zieht: der tramm head hat vee-
tig. Hispan. El que mucho arrebat, codicioso, que mucho trae.
Polon. Kłose garnaci, a kłomicy. Vngar. Ragadols, ragado ke-
ros. Ang. Rannons, that draweth much to him.] Plautus in Persa
Eho, latum lenonium, eho sterquilium publicum, impure,
inhoneste, injurie, illex, labes populi, Pecunia accipiter, avide
aque invide, Procax, rapax, trahax, trecentis versibus Tuas
imparitates loqui nemo potest.

Trahō, his, traxi, tractum, a d. i. Per vim duco. [τρω-
γη] Gall. Traire, tirer, attirer. Ital. Tirare, trarre. German. Ziehen, ziehen.
Hispan. Llevar a traer arrastrando. Polon. Czagać. Vngar. Vonzom. Ang. To
draw by force, to traile by the ground.] Trahimur enim inviti, du-
cimur volentes. Virgil. 2. Aeneid. - altaria ad ipsa trementem
Traxit. & Aliquando simpliciter ducere. A. Plinius libro 6.
cap. 21. A' rege Cetera Minos, ut existimant, originem trahen-
tes. & Aliquando significat a licere. Cicero pro Arc. Trahimur
omnes laudis studio. Et paulo post: Optimus quisque gloria
maximē ducitur. & Aliquando haurire. [τρωγη] Salust. in Jugurth.
Adherbal, ubi intelligit omnes fortunas suas in extremo si-
tas, hostem inflexum, auxiliū spem esse nullam, penuria rerū
necessariam bellum trahi non posse. & Aliquando remō-
vere, avocare. [τρωγη] Salust. Nisi ea res longi-
us nos ab incepro traheret. & Trahere nossem sermone: id
est, trerere seu consumere. Virgil. 1. Aeneid. Necnon & vario

nossem sermone trahabant. & Trahi item dicitur, quod ita ge-
statur, ut tam eo humo non attollatur, quod Galli dicunt Tra-
ner. Plautus in Cistell. Amiculum hoc sustolle saltem. 3. sine
trahi, quam egomet trahor. Huic non dissimile est illud Vir-
gil. 4. Georgic. - latamque trahens inglorius alvum hoc est,
agere & vix ferens alvum pra magnitudine. Trahi puer dicitur,
qui vix ambulare potest. Virgil. 1. Aeneid. - & avo puerū
Alyanasta traherat. & Trahere se cum aliquo, est cum eo
morari. Plautus Trinum. Atque egomet me ad eum cum illis
Vna ibidem traho. Trahere ad defectiōnem, est impellere, in-
citare, cogere ad defectiōnem. Trahere aliquem secum in cal-
amitatē, est eum calamitatis suae participem facere. Cicero
pro Pompeio: Non possunt una in civitate multo rem atque
fortunas amittere, ut non plures in eandem trahant calami-
tatem. Trahere candorem, acquirere. Plin. lib. 7. cap. 16: Can-
dorem trahunt quoddam medicamine. Huic simillimum est
illud apud Cicero, 6 Philipp. Aliquid enim falsis ab uxore mi-
ma trahere poterat. Trahere dictum aliquid in voluntatem,
est dictum aliquid secundum voluntatem suam interpretari.
Plinius de Viris illustribus: Hoc dicto in voluntatem tracto,
& Trahere tutam fortunam, est felicitate agere. Trahere tu-
tam pacem, est in tota pace agere. Cicero ante exilium: Nos hic
tutam, tranquillamque pacem trahimus. Diversum, sive in di-
versum trahere, est incipitem & ambiguum red dere. Terent.
in Andr. Tot me cura in diversum trahunt. & Hujus verbi cō-
posita sunt, Abstraho, attraho, protraho, retraho, & subtraho:
quorum significata explicantur suis locis.

Trāctūs, us, m. & Regio, piaga. [τρωγυλα] Gall. Traite, spazio, regione.
Ger. Landstrich, streich, gegend, gegentheil. Hiff. Trecho's espacio de
logar, region. Pol. Kraja. Vng. Hatar, tartomány. An. A dranghe,
regin, de curtoy.] Cicero pro Plancio: Totus ille tractus celeberrimus
Venafranus, se hujus honore ornari arbitrat. Plin. lib.
11. cap. 53: In tractu pisce viventium Theophrastus prodicit,
boves quoque pisce velci, sed non nisi vivente. Virgil. 2. Georg.
Iudicio est tractu surgens oleaster eodem. & Tractus item di-
cuntur circuiti serpentum progressus, quos τρωγυλα vocant
Graeci. Virg. 2. Georg. Nec rapit inaequos orbes per humum,
neque tanto Squameus in Ipiram tractu se colligit anguis.

Trāctū lana, pro lanceis lictis vel lanceis pannis, vel potius pro
lanae glomus reperitur. Varro: Etiam suis manibus lanca fra-
cta ministrasset infestis.

Trāctō, as, frequentativum, a d. p. Attrecto, in manu habeo.
[τρωγη] Gall. Traire, manier. Ital. trattare. German. Handeln Hiff.
Tratar. Polon. Vlatwac man wtracch. Vng. Fozgatom. Ang. To
handle ason or touch, to entreat.] Juvenal. Satyr. 6: Per puppim
& deros gaudet tractare rudentes. Virgil. 3. Georgic. - aret
pellis, & ad tactum tractanti dura resistit. Columella libro 6:
Talis nota vitulos oportet, dum adhuc teneri sunt conlu-
scere manu tractare. Arte aliqua tractare hominem, Terent. in
Heavton. - hac arte tractabat vitum, Virgilius animum cupidū
inopia incendit. & Tractare item, est convivio accipere. Com-
m. H. Cicero 4. Verin. Hi possid qui successerunt, vehemen-
ter istius cupidi, liberaliter ex istius cibariis tractati, non mi-
nus, & Horat. 2. Seru. Satyr. 21: - tractari mollius reas Imbe-
cilla volet. & Item differere & describere, vel scribendo aut
narrando commemorare: quod talia frequenter tangere vi-
deamus. τρωγυλα dicitur, & τρωγυλα. Cicero. 1. Acadē. Dabi-
tis enim profecto, ut in rebus inutilitatis, quod Graeci ipsi faci-
unt, a quibus hac jam diu tractantur, utamur verbis inter-
dum non audis. Plin. lib. 12. cap. 22: Quotiam tamen hic
unguentorum materia tractatur. Item ponitur pro exerceo.
τρωγυλα dicitur, ut Horat. quod medicorum est Promittunt
medici, tractat fabricia fabri. Terent. in Prolog. Phorm.
- in medio omnibus Palmā esse positam qui ante tractat mu-
sicam. & Item pro gerere & gubernare. [τρωγη] Cicero. Bruto lib. 31: Fuit in Cilicia mecum Tribunus militum,
quo in munere ita se tractavit, ut accepisse ab eo beneficium
videret, non dedisse. & Aliquando tractare est administrare.
Cicero. 1. Verr. Eas enim tu Quae hoc pecuniam publicam tu
tractabas: id est, administrabas, & pecuniae curam habebas.
& Tractare bibliothecam alicuius, est curare, sive illius curam
habere. Cicero ad Sulpit. lib. 13: Dionysius servus meus qui meā
bibliothecam multorum numerum tractavit, &c.

Trāctūs participium. [τρωγη] Gall. Traite, traité. Ital. Trattato. German. O-
handlet Hispan. Tratado Polon. Traktat, sprawa. Vngar. Ter-
gattat. Ang. Touch'd or handled ason, entreated.] Cicero. 2. de Leg.
Aliquoties jam iste locus a te tractatus est: id est, enarratus.
Idem pro Cluent. Ab nullo ille liberalius quā a Cluent. tra-
ctatus est: id est, acceptus. & Aliquando veritale est quartae de-
clinationis, id est, aliquando significans quod descriptio. Quint.
in Prooem. lib. 8: Alpetorū tractatus rerum acceruit ingenia,
Eee 3. & Aliqua-

serenitas Pol. Spokoinosq. Vngar. Tsen desseg. Ang. Calmnesse, serenity of weather.] Flaut. Cafia. Tranquillitas est, alicudonia sunt circa forum.

Tranquillitas, adverbium, Quietè, circa motum & perturbationè. [Tranquillitas Gall. Tranquillitè, tout doux, paisible, mout. Ital. Chetamente, pacificamente. Germ. Still, rãwigtid. Hisp. Con sosiego. Pol. Spokoinosq. Vng. Tsen desseg. Ang. Quietly, calmness.] Cicero An. Velim tranquillè à Parisiis. Plaut. Cissel. Sed tranquillè, amabò, nequid quod illi doleat, dixeris. Tranquilla & placidè traducere vitam, apud Cic. 4. Tuscul.

Tranquillo, absolute, pro Tranquillo tempore, quo neq. cœlũ, neq. mare tẽpestate exagitatũ. [Tranquillo dicitur, abstrahens omne. Gall. En tempo tranquille. Ital. In tempo tranquillo. Germ. Wann es stille ist. Hisp. En tiempo sosiego. Pol. Cias spokoinosq. Vn. Tsen desseg. Ang. In a calm season.] An. lib. 9. cap. 7. Sæpè annotata piscium estivo calore quædam anhelatio, & alia quædam tranquillo velut oscitatio.

Tranquillo, las, ad p. Tranquillum, & quietũ facio. [טרַוּיָלָה לַיְהוּדִים שְׂבִיבֵיכֵיךְ הַיְהוּדִים לְיִשְׂרָאֵל, זַחְלוֹתָם גַּל אֲפָאֵר, אֲדִלְוֵיךְ, רַעְדֵיךְ פַּסְיֵבִי וְטְרַנְקִילֵיךְ. Ital. Adolentare. Ger. Sühnen, betriegen. Hisp. Suffragar. Pol. Wypokoiom. Vng. Leifodestem. Ang. To make quiet, safe, and calm.] Cic. 1. de Finib. Sæpè alit aliquid, quod tum vi sua atq. natura tranquillat animos. Horat. 1. Epist. 19. Quid parè tranquillat, honos, an dulce lucellum? Hanc opponitur perturbare. Cicero Top. Vt aut perturbentur animi, aut tranquillentur.

Tranquillitas, atis, f. Quies maior, & cœli, temperantis expertis. [טְרַוּיָלָה לַיְהוּדִים שְׂבִיבֵיכֵיךְ הַיְהוּדִים לְיִשְׂרָאֵל, זַחְלוֹתָם גַּל אֲפָאֵר, אֲדִלְוֵיךְ, רַעְדֵיךְ פַּסְיֵבִי וְטְרַנְקִילֵיךְ. Ital. Tranquillità, serena, serena. Germ. Stille des walters. Hisp. Sefiego, sereniada. Pol. Spokoinosq. pomietry. Vngar. Tsen desseg. Ang. Calmnesse, serenity of weather.] Cic. Att. lib. 4. Nos longius navibus quietè occupati eramus. & per translationem accipitur pro quavis quidè, ut Tranquillitas vitæ. Tranquillitas animi hoc est, serenus motus omnium & perturbationum expertis. Cic. pro Mar. Qui remoti à studiis ambitionis, otium ac tranquillitatè sua sequuntur. Pilo. Epist. 25. Anũ tertium & octogesimo excedit in altissima tranquillitate. Cic. 1. Offic. Tranquillitas animi adit, quæ adfert cum constantiam, tum etiam dignitatè.

Trans, præpositio, Idem quod ultra: [טְרַוּיָלָה לַיְהוּדִים שְׂבִיבֵיכֵיךְ הַיְהוּדִים לְיִשְׂרָאֵל, זַחְלוֹתָם גַּל אֲפָאֵר, אֲדִלְוֵיךְ, רַעְדֵיךְ פַּסְיֵבִי וְטְרַנְקִילֵיךְ. Gall. Outre. Ital. Oltre, oltre, di là. Ger. Hinüber, hinaus. Belg. De vanden. Hisp. Allende. Pol. Zauw stron. Vng. Allat. Ang. Over, beyond.] ut Trans fluvium, atq. tũ transgessit hoc est, ad ulteriorem, vel in alteriori fluminis parte, longius eam tam motus vitæ non quietis. & Hanc opponitur. Cis vel citra, inquit. Cic. An. Cogito trans Tiberim hortos aliquot parare. Idè de Divin. Si scilicet sibi trans Euphratem esse pereundum. Horat. lib. 1. Epist. 11. Cœlum non animam mutant qui trans mare currant. Plaut. in Mil. - nimis beat, Quod commeat est trans panietem. & in compositione quoq. eandem retinet significationem, componiturque fere cum dictionibus ab hisce incipientibus literis: ab a, ut Transalpinus, ut transcurro, ut traduco, ut transeo, ut transfero, ut transgredior, ut trajicio, ut translego, ut transmigro, ut transo, ut transpono, ut Transhenanus, s; ut transcribo, s; ut Translignitanus, qui habitat trans Tigninum, ut transveho. Ex quibus quæ à d, v, n, vel i, consonante in initium sumunt, postremas duas præpositionis literas abiciunt: ut traduco, trajicio, transo. In reliquis præpositio manet integra, præterquam quod secunda compositionis parte ab i incipiente, ex præpositione i abjicitur, ut transcribo.

Transibò, is, ire, Transco. [טְרַוּיָלָה לַיְהוּדִים שְׂבִיבֵיכֵיךְ הַיְהוּדִים לְיִשְׂרָאֵל, זַחְלוֹתָם גַּל אֲפָאֵר, אֲדִלְוֵיךְ, רַעְדֵיךְ פַּסְיֵבִי וְטְרַנְקִילֵיךְ. Gall. Aller & passer outre. Ital. Transpassare. Germ. Hinüber gehen. Hisp. Pasar, yr allende. Pol. Dalei prępodobę. Vng. Allat megęk. Angl. To go beyond or pass over.] Stat. 2. Theb. - cupulo nam largius illi Transibit costas cognatis iebus enit. Valerius Flaccus 4. Argonaut. Turbine scabido populos atq. æquora longè Transibit.

Transictor, Transactus, Vide TRANSIGO. Transidgo, is, pen. cor transidegi, actum, Trajicio, transverbero. [טְרַוּיָלָה לַיְהוּדִים שְׂבִיבֵיכֵיךְ הַיְהוּדִים לְיִשְׂרָאֵל, זַחְלוֹתָם גַּל אֲפָאֵר, אֲדִלְוֵיךְ, רַעְדֵיךְ פַּסְיֵבִי וְטְרַנְקִילֵיךְ. Gall. Passer & percer avec, transpasser, traverser. Ital. Transpassare, passare di banda in banda. Ger. Hinüber streifen. Hisp. Transpassar, pasar allende. Polon. Prębyć. Vngar. Allat wõlõn. Ang. To bore or pierce through.] Virgil 9. Aeneid. - sed viribus ensis adactus Transidigit costas, & candida pectora rupit. Stat. 3. Theb. Quatuor hos unã, decus & solatia partis Transadigam ferro.

Transalpinus, a, um, Quod est trans Alpes situm. [טְרַוּיָלָה לַיְהוּדִים שְׂבִיבֵיכֵיךְ הַיְהוּדִים לְיִשְׂרָאֵל, זַחְלוֹתָם גַּל אֲפָאֵר, אֲדִלְוֵיךְ, רַעְדֵיךְ פַּסְיֵבִי וְטְרַנְקִילֵיךְ. Gall. Qui est delà des Alpes, delà les monts. Ital. Dela dalle Alpi. German. Jenseit dem Hppgebirg geogen. Hisp. Allende la Alpi. Polon. Zauw stron Alp tak nazwanachę. Vngar. Hana-szal vala. Ang. That is beyond the Alps.] Vnde Galliam Comatam Romani Transalpinam vocant: quæ diducitur in Belgicam, Cœlicam, Lugdunensem & Bracchatam, sive Narbo-

nensem. Contra Cisalpinam Galliam eam vocabant, quæ ab Alpium radicibus extenditur usque ad Rúbicõnem, antiquum Italiae litem. [German. Das Wasia jenseit dem Hppgebirg geogen.] Cicero Papyrio Pato: Nunc verò etiam Bracchatis, & Transalpinis nationibus, &c. Idem 2. Offic. Portari in triumpho Massiliam vidimus, & ex ea urbe triumphari, sine qua nunquam nostri imperatores ex Transalpinis bellis triumpharunt.

Transcendo, is, Sæpè, ascendendo transgredior: à trans & scando, ultima præpositionis litera abjecta. [טְרַוּיָלָה לַיְהוּדִים שְׂבִיבֵיכֵיךְ הַיְהוּדִים לְיִשְׂרָאֵל, זַחְלוֹתָם גַּל אֲפָאֵר, אֲדִלְוֵיךְ, רַעְדֵיךְ פַּסְיֵבִי וְטְרַנְקִילֵיךְ. Gall. Passer outre. Ital. Passare oltre. German. Hinüber steigen. Hisp. Sobir allende. Polon. Pręstępnę przęchodę. Vngar. Allat hajok. Ang. To exceed, to pass over.] Cic. in Carlinum: Hoc malum manavit non solum per Italiam, sed etiam transcendit Alpes. Idem de Somnio Scipion. Ex his ipse cultis, notis que terris, num cuiusquam nostrum nomen vel Caucasum hunc quem cernis transcendere potuit? vel illum Gangem transire. Luc. lib. 4. - audet transcendere vallum Miles.

Transcindo, is, Conscindo, lacero. [טְרַוּיָלָה לַיְהוּדִים שְׂבִיבֵיכֵיךְ הַיְהוּדִים לְיִשְׂרָאֵל, זַחְלוֹתָם גַּל אֲפָאֵר, אֲדִלְוֵיךְ, רַעְדֵיךְ פַּסְיֵבִי וְטְרַנְקִילֵיךְ. Gall. Transcinder, contręscinder, rescinder, copier. Ital. Transcincere, copiare, recopiere. Ger. Hinüber schreben, abschreiben. Belg. Wřschryven. Hisp. Traslader, scriptura. Pol. Prępisać. Vng. Męssat wõzom, ki irom. Ang. To write over or out of an other, to copie.] Cic. 2. de Nat. deor. Quod si quis qui transcribit tabulas publicas. Autor ad Herennium lib. 1. Si vestra manu fabulas, aut orationes totas transcripseris, & Interdũ transcribere, est rem nostram in alterius dominium transferre. Herm. 2. p. 1. Agretus in l. si uxor. Digest. de præscript. verb. Vt eos fundos, si ipse vellet, eodem pretio mulier transcriberet viro: id est, iure cello traderet, ut interpretatur Budæus. Hanc perinde est illud Virgil. 7. Aeneid. Et tua Dardaniis transcribi sceptris colonis. Hoc est, jus regni tibi debiti in Troianos transferri. Et in l. si vir uxori, ff. de præscript. verb. Vt eos fundos, si ipse vellet, eodem pretio mulier transcriberet viro: id est, iure cello traderet. Sic transcribi nomina dicuntur in rationibus, quum id quod mihi expensum latum est, in aliud nomen transferretur, & nomen meum ex rationibus eximitur. Hoc modo accipitur in l. ult. C. de Præd. navic. ut annotavit idem Budæus. Locutiones autem hæc inde derivatæ sunt, quod veteres in foro & de mensæ scriptura magis quam ex arca, domoque pecuniam numerabant, ut ait orator est Donatus. Hinc factum est, ut scribi, esset dari. Horat. Scribis decem Nevio, & Rescribis. Idem, quod tu nunquam rescribere possis. & Transcribere aliquem autorem, est delumere ex eo quod ad nostrum opus facere videtur, & scriptis ejus tanquam notis ut. Plinius lib. 4. cap. 21. Græcinius, qui alioqui Cornelium Celsum transcripsit, &c.

Transcriptio, verbale, s. t. pro excusatione & prætextu. [טְרַוּיָלָה לַיְהוּדִים שְׂבִיבֵיכֵיךְ הַיְהוּדִים לְיִשְׂרָאֵל, זַחְלוֹתָם גַּל אֲפָאֵר, אֲדִלְוֵיךְ, רַעְדֵיךְ פַּסְיֵבִי וְטְרַנְקִילֵיךְ. Gall. Excuse. Ital. Excusa. Ger. Entschuldigung, surschuldung. Hisp. Excusacion. Pol. Wymowka. Vn. Kuzwa. Ang. An excuse or pretext.] Quint. lib. 13. Iam prætexti veneni nãscriptio est. Nam dives cautabatur se nihil deliquisse, quia in privato suo aper. pauperis necesses. Transcurro, is, n. t. Cursu me aliquo coactus. [טְרַוּיָלָה לַיְהוּדִים שְׂבִיבֵיכֵיךְ הַיְהוּדִים לְיִשְׂרָאֵל, זַחְלוֹתָם גַּל אֲפָאֵר, אֲדִלְוֵיךְ, רַעְדֵיךְ פַּסְיֵבִי וְטְרַנְקִילֵיךְ. Gall. Courir & passer outre, courir, se hâter. Ital. Traducere, transpassare. Ger. Hinüber laufen. Belg. Dado loopen) deet loopen Hisp. Carrer allende. Pol. Prębyć, wõc. Vng. Męssat. Ang. To runne over or beyond.] Terent. in Evnuch. Tu abi, atque obiera ostium iunus, ego dum hinc transcurro ad foet. & Aliquando cursum conficio. Cic. de Clar. Orat. Alexander & Cyrus, qui cursum suum transcurrerant. & Aliquando excurrere, evagari, inopinatè. Autor ad Herenn. lib. 11. Ne sipe delectu temere in rem dillimlem videamur transcurrisse. Phil. lib. 9. cap. 36. Quod si hadenus transcurrat expositio, fraudatam se protinus luxuria credat. & Nonnunquam perstringere, cursim & breviter exequi. Quintil. In narratione transcurram subiles nimium divisiones quorundam.

Transcursus, a, hujus sus. m. q. ipse transcurrenti adus. Vnde in transcursu aliquid factum dicimus, pro obiter, & inter percurrendum. [טְרַוּיָלָה לַיְהוּדִים שְׂבִיבֵיכֵיךְ הַיְהוּדִים לְיִשְׂרָאֵל, זַחְלוֹתָם גַּל אֲפָאֵר, אֲדִלְוֵיךְ, רַעְדֵיךְ פַּסְיֵבִי וְטְרַנְקִילֵיךְ. Gall. Conspicere, surscurrere & legere. Ital. Corře veloce & leggiera. Ger. An einem furtwřff. Hisp. Corrida ligera, obra de correr allende. Polon. Prębyć, wõc. Vngar. El futas. Ang. A haste running over.] Plin. lib. 18. cap. 13. Quamquam prius dixi esse conventat de rapis: in transcursu eas attingere nostri, paulò diligentiũs Græci.

Transdo, is, veteres dixerunt sonantius, inquit Donatus, quod nos lenius tradere nunc dicimus. [טְרַוּיָלָה לַיְהוּדִים שְׂבִיבֵיכֵיךְ הַיְהוּדִים לְיִשְׂרָאֵל, זַחְלוֹתָם גַּל אֲפָאֵר, אֲדִלְוֵיךְ, רַעְדֵיךְ פַּסְיֵבִי וְטְרַנְקִילֵיךְ. Gall. Donner, traduire. Ital. Dare. Germ. Beręhen. Hisp. Dar. Pol.

Dar. Pol. Pedais. Vng. Altar adam. Ang. To give over to another.] ut Tralatum illi, nos contra Translatum. Terent. in Prolog. Phorm. Retrahere à studio & transdere hominem in otium.

Transduco, eis, act. t. Traduco, transfero. [תְּרַדְּוּ הַבְּהֵבִיר. *perduco, perducere.* Gal. Miner. entre, transferre. Ital. Tradurre. Ger. *übertragen* transferre. Hisp. *trasladar* transferre. Pol. *przepraszyc* transferre. Vng. *átal* transferre. Ang. To lead, bring or convey over.] Cic. 6. Verr. Ut conaretur clientelam tam illustrem, tam splendide provinciam, transducere ad te, &c. & Transducere arbores, pro transplantare, apud Col. lib. 3. cap. 9.

Transenna, x. sp. cancelli lignei, ferrei, sive vitainci, qui fenestris, aut etiam mercibus oppositi, visui pervii sunt. [שְׂבִיבָה *fenestella, fenestra.* Gall. *tréillis* ou cage d'osier qui est sur les travers des fenestres, ou ce qui est devant quelque marchandise de peur qu'on ne la prenne ou touche, fait voir, ou autre chose. Ital. *ferata, raille, trapola, laccio.* Ger. Ein *gitter* oder *gitter* fenest. Belg. Ein *traille.* Hisp. Las *verjas* o *verjas* para apartar, *fenestra barrada.* Pol. *Krat*, *si* ona *przepraszyc*. Vng. *átal*. Ang. *Lattice*, *window* made with bars of timber or iron, a *lattice*, or *lattice window*. Cic. lib. 1. de Orator. Nunc petas à Crasso, ut illam copiam ornamentorum suorum, quam constructam uno in loco quasi per transennam prætereantem strictim aspeximus, in lucem profertat. Quo in loco per transennam aspiceret, proverbialiter in metaphora dixit Cicero, pro eo quod est, non propius neque sigillatim, sed procul, obiter & summatim inspicere. Translatum à negotiatoribus, qui mercibus quas consecrari nolunt, cancellos obijciunt: quidam etiam vitrum pellucidum opponunt, ut prætereantibus procul modò contemplari liceat: nec explicant eas, nisi licitatione idoneo. Macro. lib. 3. Saturn. cap. 7. ex lib. 2. Histor. Salustius: Præterea quum sedenti in transenna demissum victorie simulacrum cum machinato strepitu tonitruum coronam ei imponebat. Quo in loco Nonius fenestram interpretatur: Sicut in extra domum protectam pergulam per quam transitur. & Quandoque ponitur pro cavea in qua aves habentur, itemque decipula, qua aves capiuntur, quod ea insit transenna fieri soleat. Plaut. in Bacch. Nunc è transenna hic turdos lumbicū petit. Et in Rud. In ætate agenda hominum, plurimæ fiunt transennæ, ubi decipiuntur dolis, Atque ad epos in eas plerumque esca imponitur: Quam si quis avidus pascit escam avariter, Decipitur, ut transenna sua avartia.

Transio, is, ivi, & transitum, Transicio, transmitto, transgredior, transendo. [תְּרַדְּוּ הַבְּהֵבִיר. *pertransio, pertransire, pertransire.* Gal. *passer* entre ou à travers. Ital. *traspassare*, *passare*, *valicare.* Ger. *übergehen* transire. Hisp. *destransar* transire. Pol. *przechodzić* transire. Vng. *átal* transire. Ang. To pass over or beyond.] Cic. 1. de Nat. deor. Quum Gracchus pontonem transiret, auspiciari est oblitus. Cic. 3. de Fin. Rectus dives quædam Crassus, qui nisi eguisset, nunquàm Euphratè nulla belli causa transire voluisset. & Aliquando transire nihil aliud est, quàm simplex ire. Plaut. in Stich. Deos salutabo modò, postea ad te continuo transeo. Idem in Milit. Philo comasio die, si hic est, domum ut transeat. Sic Brutus ad Cic. lib. 11: Transire in Apenninum, dixit Cicero pro Dejotaro: Transire in cubiculum. & Accipitur aliquando Transire, pro leviter attingere. *pertransio* dicitur. Cic. pro Rosc. Amer. Sed in animo est leviter transire, ac tantummodo pertinere unamquamque rem. & Transire silentio aliquid, est silere illud. Cic. pro L. Sylla: Acne hoc quidem mihi videtur silentio transeundum. Et sine ullo ablativo. Plin. lib. 2. cap. 68. Ut publicos gentium furiosos transcam. Id est, transcam, sileam. Transire quendam in legendo, est prætere, omittere. Plin. Epistol. 98. Transeo enim Nero ac ne id est, sileo de Nerone: sive de Nerone nihil dico. Transiit dies: id est, præterit, elapsa est. Cic. ad Att. lib. 7: Legis dies transiit. Sic Transiit mensis, apud Plaut. in Cure. Transcantus ad partitionem, apud Cic. 2. de Invent. hoc est, hucce relinquit, conferamus nos ad partitionem. Transire ad hostes, est ad illos deficere. Liv. 4. bell. Maced. Si ad Romanos transire velint. Transire ad vitam, est reviviscere. *transire*. Transire in multos colores: est per intervalla modò in hunc, modò in illum colorem mutari: quod & polypo, & chamæleonis fertur accidere. Transire legem, est legem solvere, eique non parere. Transire lineam, est sese intra præscriptum terminum non continere. Cic. in Parad.

Transitio, verbale, f. t. Transgressio, transitio. [תְּרַדְּוּ הַבְּהֵבִיר. *transgressio, transitio.* Gal. *passage* entre ou à travers. Ital. *passaggio*. Ger. *Übergang* transitio. Hisp. *obra de pasar* transitio. Polon. *przejście*. Vng. *átal* transitio. Ang. *A passage* over.] Cic. lib. 9. Epistol. Qui spem sæpe transitionis præbuit. & Ponitur aliquando pro detectione. Liv. 4. bell. Pun. Nami das, qui intra portas seu præsidia Carthaginiensium essent, ad transitionem pellicerent. Transiit, ut, alterum verbale, transitio, sive transitio. [תְּרַדְּוּ הַבְּהֵבִיר. *transiit, transitio.* Plin. lib. 12. cap. 13: Perant myrham à Troglodytis Sabæi transitu maris. In transitu id est, cursum percurrendo. *transiit*, *transiit*. Quint. lib. 6. cap.

2. Forum non simplex natura, nec in transitu transanda.

Transero, eris, act. t. Transplanto: hoc est, plantam de loco uno in alium transfero. [תְּרַדְּוּ הַבְּהֵבִיר. *transplanto, transfero.* Ital. *trasplantare*. German. *hinüber pflanzen* in ein ander ort pflanzen. Hisp. *trasplantar* arbores & otras plantas. Pol. *przepraszyc*. Vngar. *átal* plantalam, *velterem*. Ang. To take plants out of one place and set in another.] Stat. 2. Syl. Vidi ego transferos aliena in corpore ramos Altius ire suis.

Transero, transuli, translatum, act. inconf. De loco in locum transporto, traduco. [תְּרַדְּוּ הַבְּהֵבִיר. *transporto, traduco.* Gall. *transporter*, *transporter*, *transporter*. Ital. *trasportare*. Ger. *hinüber ober* an ein ander ort *tragen* / *versetzen* Belg. *op in ander plaats* *tragi*. Hisp. *Llevar* *allende* Pol. *przepraszyc*. Vng. *átal* *átal*. Ang. To carry out of one place into another, to translate or transfer.] Cic. 5. Philipp. Ad se omnia ex hortis ornamenta translavit. Cesar 3. bell. Civil. Cesar paulò ultra eum locum castra tulit. Cic. de Orat. Alii à regendis civitatibus totos se ad rationem verbi translaverunt. & Transeri item dicuntur nomina aut verba, quò à significatione propria propter aliquam similitudinem ad minus propriam translantur. [תְּרַדְּוּ הַבְּהֵבִיר. *translato, transfero.* Gall. *traduire*, *translater*, *tourner*. Ital. *tradurre*. Ger. *übertragen* *destransieren* *destransieren* *destransieren*. Hisp. *traducir*. Cic. de Orat. Translata ea dico, quæ per similitudinem ad alia transferuntur. Et paulò antè: Quum verbum aliquod aliis transferretur, & quasi alieno loco colloatur. Idem de Orat. gen. dicitur: Sed Phalerus Demetrius, meo iudicio, præter ceteris, cujus oratio, cum sedatè, placidè, loquitur, non diluit eam, quasi stelle quedam, translata verba à se, immutata. Translata dico, ut sæpe iam, quæ per similitudinem ad aliam rem aut suavitatis, aut inopie causa transferuntur. Hec Cicero. Quæ autem dicuntur verba propria, quæque translata, quomodo transferuntur, quæ sit vitiosa translatio, & cur reperta sic translatio, aperte tradit Quint. lib. 11: Propria sicut inquit, verba *translatio*, quum id significant in quod denotantur sunt: translata, quum aliam naturam intellectum, alium locum præbent. Vitiosus tuius vitiosus: nova non sine periculo quodam fingimus. Idem lib. 11: Transfertur igitur nomen aut verbum ex idco in quo proprium erat, in eum in quo aut proprium deest, aut translatum proprio melius est. Id facimus ut quia necesse est, aut quia significantius est, aut ut dicitur decentius. Vbi nihil horum præstabit, quod transferretur, improprie & Transfertur iudicia, inquit Budæus, est ab uno ordine ad alterum transferre: hoc est, à Senatu ad Equites. & Transfertur item interpretari: hoc est, ex lingua una in alteram convertere, traducere *pertransio*, *pertransire*, *pertransire*. Cic. lib. 11. cap. 5: Græcos auctores transferentibus verbis uti optima sententia. Idem lib. 11. cap. 5: At verbum translatum non invenio. Plin. lib. 18. cap. 3. de Magone Perno scripsit scriptor. Cuiusdem tantum in honore Senatus noster habuit capta Carthagine, ut quum regulis Africæ bibliothecæ donaret, unum eius duodeviginti volumina cæsetet in linguam Latinam transferenda.

Translatio, onis, f. t. quæ & Translatio, Est nominis, verbi, minus propria significatione augenda, minuenda, vel et gratia, usurpatio. [תְּרַדְּוּ הַבְּהֵבִיר. *translatio, transfero.* Gall. *transporter*, *transporter*. Ital. *Traduzione*. Ger. *Übersetzung*. Hisp. *obra de trasladar*. Pol. *przejście* *translatio*. Vng. *átal* *átal*. Ang. *To carry out of one place to another*.] Cic. lib. 6. Epistol. Ut, quomodo Theophrasto placet, verecunda translatio.

Translativus, a, um, sive translativus, aut translatus, quod dicitur est translatus. [תְּרַדְּוּ הַבְּהֵבִיר. *translativus, translatus.* Gall. *transporter*. Ital. *traslativo*. Ger. *übertragend*. Hisp. *obra de trasladar*. Pol. *przejście*. Vng. *átal* *átal*. Ang. *To carry out of one place to another*.] ut Vox translativa, quæ à propria significatione ad minus propriam, augè di, minuendive gratia est translata. Cic. lib. 8. Nostri enim hæc translatis. Idem de Invent. Translatis dicitur constitutio. Verus codex hæret translatis. & Item translatis editum dicitur à Cicero in Verinis, quod nõ est novum, sed ex editis aliorum prætorum assumptum & tentum: quemadmodum fere editum est, et quo Prætores in provinciis jus dicebant. Solebant enim maximam partem editum urbanum recitare. Vide Alconium in Verr. & Aliquod tamè translatis vetera, teste Budæo, usurpant pro vulgari, quotidiano, & minime exquisito. Plin. Epistol. Nec tuæ nature est, translatis hæc, & quasi publica officia à familiaribus amicis eorum ipsorum commodè cogere. Vbi translatis officia interpretatur Budæus vulgaria, & ab omnibus passim usurpata, nedum ab iis qui exquisitè amicum colunt. Plin. Major. lib. 7. cap. 5: Translativus esse, in Aegypto, octavo mense parere Hoc est, usuratum, & minime novum. Translativus, vel translatus, adverbium, Personarum, remissè, languidè, negligentè. [תְּרַדְּוּ הַבְּהֵבִיר. *translativus, translatus.* Ital. *Passando* *solamente*, *negligentemente*. Ger. *übertragend* *übertragend* *übertragend*.

Apud Rhetores transgressio dicitur, quum ab ea sententia, quam proposuimus, convertimus sermonem ad aliquam personam, aut rem, aut fortunam, & tanquam personam appellamus, vel quum ad id quod demostretur institutumus, ad aliam actionem nostram & orationem revocamus: Exempla pete ex Rufiniano & Rutilio Lupo.

Transgressus, us, m. q. Transgressio. [*אֲשַׁרְיָא*] Vng. *Altal hazer, altal mezer*. Gall. *Passer outre, acherer & par faire, theuri*. Ital. *spolire fuori, trapassare*. Ger. *ausrichten/verrichten*. Belg. *Wotenden ooverbragen*. Hisp. *Passar allende, cumplir & acabar*. Pol. *Przejscie*. Vng. *Vegyezniem*. Ang. *To pass over, to finish or end*. Cic. 4. Philipp. Quisquam homines putarent, si tum occidit esset, quum tu illum gladio stricto es insecutus? negotiumque transgresser, nisi ille taber scalas sese abdidisset. Item 3. Verr. Prima actio a nobis octo diebus transacta est. Transigere vitā dicimus pro peragere. Salust. in Prooemio Caus. Sed multi mortales edidit veni atq; somno, in docti incultiq; viram sicuti peregrinantes transegerunt. Accipitur aliquando transigere pro eo quod est controversiam decidere & negotiū dirimere, pacatione facere. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Transiger, a corder*. Ital. *Accordare, qualitate differantia*. Ger. *Ein seyen in etw bragen/verbragen*. Hisp. *Concertarse las pleytantes*. Pol. *Wzycie spota*. Vng. *Vegyezniem*. Ang. *To agree or decide a controversy*. Cic. pro Roscio: Qui pro totius transigit, satisfat neminem postea eorum penitendum. Idem in Verrem Oratione 3. Quod erat vix H-5. quadringentorum milium, transigunt H-5. ducentis milibus. & Aliqua fo accipitur pro convenire & negotium contrahere, veluti de pacti Conventionis verbum generale est, ad omnia pertinens de quibus negotii contrahendi transigendi que causa consentiunt. Hinc illud Ciceronis pro Cluentio: Manlius rem cum Oppianico transigit pecuniam ab eo accepit.

Transactus, participium, Præteritum. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Passi, acherer & par fait, transige*. Ital. *Passato, fornito, possito*. Ger. *Das habet in, verichtet*. Hisp. *Lo que es pasado y acabado*. Pol. *Przejscie, odpramione*. Vng. *El moit*. Ang. *Bygone, done or ended*. Auctor ad Heren. libro primo: Insequenti tempore spectabitur nunquid te transacta relictum sit, quod indicet aut factū esse maleficium, aut a quo sit factū. Aliquando idem quod peractū sive perfectū: *אֲשַׁרְיָא*. Te. rent. Andr. Ego iam transacta re. convertam me diuinum cum opsonio. & Facta, transacta omnia, proverbiale est, inquit Doctus in And. Terent. quo utimur, quū volumus significare, nihil diligentē prætermissum; nihilque reliquum esse ad agendum. Verba Terentii sunt hæc: Contemptus, spectus: facta, transacta omnia.

Transactus, ois, m. t. Cujus ministerio ad rei alicujus transactionem utitur. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Passant d'accordi*. Italic. *Chifa dicendo*. Ger. *Es vorderebiter dit in gispan*. Hisp. *El que haze accordos*. Pol. *Wzycie spota*. Vng. *Kd fizaro, zered*. Ang. *He that dispatcheth a matter & bringeth it to a point*. Cic. 4. Verr. Qui est id quod ex priorē actione didicisti peritum omnium transactor & administrator.

Transiectio, ois, f. q. & transiectio, transpositio: ut Transiectio verborum. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Interromit outre & par diffus, transesment*. Ital. *Trasgetto, passamento*. German. *Bersorgung*. Hisp. *Oltra de passar allende*. Pol. *Przejscie*. Vng. *Altal vider*. Ang. *A passing or carrying over*. Auctor ad Herenium lib. 4. Huiusmodi transiectio quæ rem nō reddat obscuram, multum proderit ad continuationes. & Ad eundem etiam modū legitur Transiectus apud Ciceronē de Universitate: iam verō, inquit, terram, altncem nostram, quæ transiecto axe sustinetur, diem noctisque esse ceterum. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Traverser outre, jeter tout outre*. Ital. *Passato, perforsato tutto oltre*. Ger. *hindurch gehen*. Hispan. *Passado y barado allende*. Ang. *Passed over, bored thorough*.

Translato, translatus, secunda syllaba correpta, Ultra salio: a trans & salio, abjecta postrema præpositionis littera. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Sauter outre, sauter par dessus*. Ital. *Saltar oltre*. Ger. *hindurch springen*. Belg. *verspringen*. Hisp. *Saltar allende otra cosa*. Pol. *Przejscie*. Vng. *Altal edebem vyzem*. Ang. *To leap over or beyond*. Colum lib. 6. cap. 26. 3. folla, sine cantatione transiit. & Per translationē accipitur pro silentio præterite, & omittente. *אֲשַׁרְיָא*. Cic. 3. de Finib. Quum autem ad summum bonum voluit pervenire, transiit omnia. Idem 4. Philip. Sed ne rem unam pulcherrimam transibat oratio, &c. Idem 3. Offic. Ingenii specimen quoddam est, transiit ante pedes posita & alia longē repetita sumere.

Translatus, Palmes qui inter traduces alios transiit. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Sarment plus haut que les autres*. Ital. *Armento più alto che gli altri*. German. *Em get so far die andern hindere reit*. Hisp. *Sarmento mas alto que los otros*. Pol. *Latorol, przysalanie a insych*. Vng. *Altal haylos 233 7023*. Ang. *A vine branch higher than the others*. Plin. lib. 17. cap. 23. Traducem binum præcidere solebant. Oneratis enim vetustate melius donare tempus, ut transilem faciant, si largiatur crassitudo.

Transiungo, gis, lugalium loca muro. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Transiuner*. Ital. *Tramutare*. Ger. *Verendeter wasf emoben*. Hisp. *Trasundar*. Pol. *Przejscizem*. Vng. *Maissa byzem*. Ang. *To bring places of things coupled or yoked together*. Vlpian. in l. Aedilic. de Aedil. edicto: Si mula talis sit, ut transiungi non possit, gis, Transiungere (inquit Budæus) est in quadiungalium veterum mutare: ut mulam temonariam facere, quæ præcedere solida sit vel dextram facere, quæ sinistra esse solebat.

Transiubor, eris, da. Labendo transeo. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Couler & passer outre*. Ital. *Passare strasciando*. Ger. *hindurch fahen oder fahren*. Hisp. *Passar delugando*. Polon. *Przejscie przysalanie*. Vng. *Altal folyok, megicki*. Ang. *To slide or slip over*. Claudian in Europ. rapit cœli per inania cursum Diva potens, unoque Padum translapsa violaci Castra sui rectoris ante.

Translative, Translative, vide TRANIFERO.

Translego, gis, p. cor. ad. t. Perlego, sive legēdo nō dico. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Lire tout, lire jusqu'à la fin, lire couramment*. Ital. *Transcorrere legendo*. Ger. *Durch lesen*. Hisp. *Traslarer*. Pol. *Przejscizem*. Vng. *Altal olvasom*. Ang. *To read through*. Plautin Afin. Age queso mi hercle translege.

Translucēo, manuales, p. cor. prod. n. f. Pellucēo. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Luce à travers*. Ital. *Tralucere*. Ger. *Durchschonen*. Hisp. *Traslarer*. Pol. *Przejscie*. Vng. *Vizari vizyok*. Ang. *To shine through*. Ovid lib. 4. Metam. In liquidis translucet aquis. Plin. lib. 37. cap. 12. Quibus modis ex crystallo cæganus smaragdi, alioque, translucētes.

Translucēdo, p. cor. Pellucēdo, Quod visui per medium sui transitum præbet. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Qui luit & transparet, diaphane*. Ital. *Lucido, chiaro*. Ger. *Durchsichtig*. Hisp. *Traslarer*. Pol. *Na kieny przejscizem*. Vng. *Agmin allalabnak*. Ang. *That shineth through*. Plin. lib. 36. cap. 8. Producat quædam maxime mille coloris, in vertice maculois, atque non translucēdo.

Transmarinus, Quod trans mare est, vel inde petitur. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *D'outremer ou qu'on apporte de pays de là la mer*. Ital. *Di là del mar*. German. *Jonset don Meer*. Hisp. *Cosa de allende la mar*. Polon. *Zamorski*. Vng. *Tranzmar*. Ang. *That is beyond the sea, or through some thome*. Plautin in Mostell. Ego transmarinus hospes sum Diapontis. Terent. 7. Verrina: Nec accedere res transmarinas ex in locis, &c. Idem 11. Philippica: Non ut ex ea acie avulsum habemus, sed ut ipsa acies subsidium habet etiam transmarinum.

Transmeco, transmeco, transmeco, Transleo. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Passer outre*. Ital. *Traspassare*. Ger. *Durch gehen*. Hisp. *Passar allende de lugar*. Polon. *Przejscie*. Vng. *Altal vizyok*. Ang. *To go beyond or over*. Plin. lib. 30. cap. 11. Præcipue scibum medicina placitis eorū renouat: Namque & in duodecim signa digelsere eam sole transmeante. Idem lib. 16. cap. 29. Ad quem Ciconia non transmeant.

Transmigro, as, Domicilium, habitationemque commuto. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Changer de logis & demourer ailleurs*. Ital. *Andar ad habitare, accendiar elogiamento*. German. *Jo es andet*. Hisp. *Mudar casa allende*. Polon. *Przejscie*. Vng. *Altal vizyok*. Ang. *To change a dwelling place*. Livius libro 3. ad Videri hanc tradent rem actam esse, ut Vejores transmigrarentur, Suetonius in Tiberio, capite 15: Romam revertus deducto in forum sua Druso, statim e Carinis, ac Pompeiana domo Iuguriam in hortos Mecænatianos transmigravit, totumque se in quietem contulit.

Transmitto, tis, ad. t. Transmitem probo. [*אֲשַׁרְיָא*] Gall. *Transmettre, transporter, mettre outre, passer outre*. Ital. *Trasportare*. German. *hindurch tragen*. Hispan. *Embarcar*. Polon. *Przejscie*. Vng. *Altal vizyok*. Ang. *To pass or carry over*. Plin. lib. 18. cap. 11. Item cæpitans quæ simili modo in tertio remansit eridit angustissimo & tenuissimis arenis transmittente. Plinius lib. 9. cap. 22. Lacus est huiusmodi in Veronensi agro, Minucium amnem transmittente: huiusmodi id est quod trajecere & traducere. *אֲשַׁרְיָא*. Plin. Epist. 173: Ad quæ noscenda stereingressi, transmittente mare solemus. Cic. lib. 2. de Nat. deor. Græci quum loca calidiora petentes, maria transmittunt, nianquid efflicere formam. Suetonius in la'io Cesare: A' Brundisio Dyrrhachium inter oppeditas classes hinc transmittit. & Transmittere cōpos, est celone periculis.

percurrere. Virg. lib. 4. Aen. alia de parte patent. Transmittunt campo. Transmittere aliquem, est cum festinatione mittere. Plaut. in Epid. Continuo te orabit aliter, ut illum transmittas ubi. Transmittere rectum lapide, est lapidem ultra rectum conicere. Transmittere bellum vel aliquid onus alieni. Et dicit provinciam belli administrandi. Transmittere in formas coactam materiam dixit Colum. lib. 7. cap. 3: pro formate & in formas redigere. Transmittere menses, transfigere. Transmittere tempus, ducere, consumere. Transmittere discrimen, evadere. Transmittere hereditatem fratris, id est, transferre.

Transmissus, huius transmissus, m. q. p. trajectu, sive p. trajectu. [Transmissus] Gall. Transmissus, passim ante. Ital. Passim ante. Ger. In der that; dursch pas Hispan. Passim ante. Pol. Przejazd. Vng. Altal mense. Ang. A passing over. Cic. lib. 5. bell. Gall. Passim ante transmissus, atq; est a Gallia in Britanniam.

Transmissio, onis, f. Trajectio. [Transmissio] Gall. Transmissio, passim ante. Ital. Passim ante. Ger. Hindurch lassung. Hispan. Passim ante. Pol. Przejazd. Vng. Altal mense. Ang. A passing over. Cic. ad Attic. lib. 4. O navigationem amandam, quam mhercule ego valde timebam, recordans superioris tuae transmissiois. Idem prima Philippica: Calendis Scribibus veni Syracusas, quod ab urbe ea transmissio in Oceanum laudabatur.

Transmontanus, m. f. Qui ultra montes est, vel inde venit. [Transmontanus] Gall. De dela lei monti. Ital. Chi sta di la davanti. Ger. Desuet den Gebirg Hispan. Cosa de allende lei montes. Pol. Zagora. Vngar. Az beyond the moutains. Ang. That is beyond the mountains. Liv. 5. bell. Maced. Tum transmontanos adortus, quos non alicui C. Flaminius, omnes Acemilius subegit.

Transmovero, es, pen. cor. a. f. De loco in alium locum movero. [Transmovero] Gall. Removere. Ital. Rimovere. Ger. Versetzen. Hispan. Mover de lugar a otro. Pol. Przeniesc. Vng. Masi helyre vizez. Ang. To put or move out of one place to another. Terent. Eunuuch. Labore alieno magna partem gloriam verbis sepe in se transmoveret, qui habet facile Quis te est.

Transnotus, a, um, particip. [Transnotus] Gall. Remue d' un lieu a autre. Ital. Rimosso da un luogo all' altro. Ger. Versudet. Hispan. Removido de lugar a otro. Pol. Przeniesc. Vngar. Mofia vizez. Ang. Moved from one place to another. Tacit. lib. 13. Quippe Syriam transnotae legiones.

Transmutatio, as, pen. prod. a. f. Muto, commuto. [Transmutatio] Gall. Transmuter, changer. Ital. Transmutare. Ger. Verändern. Hispan. Mudar allende. Pol. Przemienic. Vng. El valasztas. Ang. To change from one to another. Lucret. lib. 2. Summa atque ima locans, transmutans dextera levis. Horat. 3. Carm. Ode 29: Fortuna saevo iuxta negotio, & ledam insolentem ludere peccinax, Transmutat in cecetos honores. Nunc mihi, nunc alii benigna.

Transnato, as, n. p. Ultra nato, natando transito. [Transnato] Gall. Nager outre. Ital. Nadar oltra. Ger. Hindurch schwimmen. Hispan. Pasar nadando a otro cabo. Polon. Przejsc. Vng. Aral vizez. Ang. To swim over. Liv. 1. bel. Pun. Ipsi ceteris superpositis incubantes, flumen transnatavere. Plin. lib. 6. cap. 27: Vnum genus et piscium est, idque transcurrentis non miscetur alveo, sicut nec est Tigri pisces in lacum transstant.

Transno, as, Idem cum lupenori. Cic. in Som. Scipion. Vel illum Gangem transnare. Horat. 3. Serm. Sat. 21. ter unchi Transno Tiberim, somno quibus est opus altro.

Transnominatio, nas, Nomē commuto, vel inverto, vel immuto. [Transnominatio] Gall. Changer le nom. Ital. Mutar nome. Ger. Den Namen o erwandeln. Hispan. Mudar nombre. Pol. Miono odmian. Vng. Nevet el valasztas. Ang. To change a name, or name after meyn. Sueton. de Clar. Gram. Lucius Crassitius genere Tarenus, ordinis libertini, cognomine Palides, mox Panfimum transnominavit.

Transnumero, as, Ultra numero. [Transnumero] Gall. Nombre outre. Ital. Annoverare davanti a più. Ger. Daruber zehlen. Hispan. Contar allende de sobree. Pol. Nadziec. Vng. Altal mense. Ang. To count over. Autor ad Herens. lib. 4. Puer qui iam bene hominis naturā novit, Tu illō plures mittas oportet, si hodie vis transnumerari.

Transpadanus, Trans Padum habitans. [Transpadanus] Gall. Qui est outre, ou par de la le Pan. Ital. De la dal Po. Ger. Des imter d' das po. Hispan. Allende el Po. Pol. Zaryska padmia mieszkawo. Vng. Az Padusan tul lako. Cic. ad Cass. lib. 12: Tuos dicentes Transpadanos etiam minific conjunctos cum causa habemus.

Transpicio, is, a. t. Per cancellos aut per corpus pellucidū aspicio. [Transpicio] Gall. Voir a travers quelque chose. Ital. Guardare oltre. Ger. Hindurch sehen. Hispan. Mirar allende. Polon. Najker widze. Vng. Altal lako. Ang. To look through. Lactant.

de opific. Per eas igitur membranas sensus ille, qui dicitur mens, ea quae sunt foris, transpicit. Lucret. lib. 4: Quod genus illa foris quae verē transpicuntur.

Transpiciens, us, m. q. [Transpiciens] Gall. Voir a travers. Ital. Veduta oltre di traverso. Ger. Ein durchsicht ist Hispan. Mirada allende. Polon. Przejscenie. Vng. Altal lako. Ang. A looking through. Lucret. lib. 4: lanua quum per se transpictum praebet apertum.

Transpono, is, De uno loco in alium transfero. [Transpono] Gall. Transporter, mettre d' un lieu en autre. Ital. Trasporre. Ger. Versetzen. Hispan. Trasponer. Pol. Przejsc. Vngar. Mafua helyzetem. Gall. lib. 12. cap. 1: Arborem in locum alium transpositam.

Transporto, as, a. t. p. De loco in locū porto, traduco, transmitto. [Transporto] Gall. Transporter. Ital. Transportare. German. Hindurch tragen. pon enim ert an das ander traig. Belg. Overvoeren. Hispan. Llevar allende. Polon. Jasnajam. Vngar. Mafua vizez. Ang. To carry from one place to another. Cic. ad Att. lib. 14. Quid eas, quas Annius transportavit, & Transportare copias, vel exercitum, est navibus trajicere. Liv. 6. bell. Pun. Eum exercitum Patocolis in naves impositum Nero in Hispaniam transportavit. Transportare pro transmittere. Virg. 6. Aen. Nec ipsas datur horre das, nec tauca fluenta Transportare prius, quam sedibus oisā quierunt.

Transportatio, nis, f. t. [Transportatio] Gall. Hardat, hardat, kadat, altal vizez. Seneca de Conlat. ad matrem cap. 6: Omnes autem istae populorum transportationes, quid aliud quam publica exilia sunt?

Transquietus, pen. prod. adject. [Transquietus] Gall. Tranquille. Ital. Tranquillo. Ger. Rausig. Hispan. Muy sossegado y queda. Pol. Do koczna spokoino. Vng. Ugy nyugodt. Ang. Very quiet. Id est, Valde quietus. Plaut. in Merc. Ego illum in transquieto tuto sistam, ne time.

Transrhenanus, m. f. Qui trans Rhenum est, vel inde venit. [Transrhenanus] Gall. Qui est par de la le Rhein. Ital. De la dal Reno. Ger. Der jenseit dem Rhein wohnet. Hispan. Allende del Reno. Pol. Zone strone Rheinu mieszkawo. Vng. Az Rheusan tul valo. Ang. That is beyond Rheine. Caesar 5. bell. Gall. Germanosque transrhenanos sollicitate dicebantur. Transrhenani hostes, apud Plin. lib. 19. cap. 1.

Transsiberinus, a, um, pen. prod. Trans Tiberim incolens. [Transsiberinus] Gall. De dela le Tibre. Ital. De la dal Tevere. Ger. Jenseit der Tiber wohnd. Hispan. Allende el Teveco. Pol. Za Tiberem rzyka mieszkawo. Vng. Az Tiberesen tul lako. Ang. That is jenseit beyond Tiber. Martial. lib. 1: Vrbano tibi Caecili videris: Non es, crede mihi: quid ergo? vema es, Hoc quod Transsiberinus ambulator.

Transstratorum, gen. neut. num. plur. Remigii sedilia in navibus. [Transstratorum] Gall. Les bancs ou fens assis ceux qui tiennent à l'avance. Ital. Trastris. Ger. Die ruderer d' assf weichen die ruderer sitzen. Hispan. Bancos y asientos en la galea o barca. Pol. Lewice na koczach przigoni spidania. Vng. Altal deke az hajaban, az kin az ruderer melok. An. Seater wheren romer de sit. Virg. 3. Aen. Imit immissis Vulcanus habentis Transstra per & ramos, & piffas abiete puppes. Id est, 4. Aen. Praecipites vigilate viri, & obliquire transstris. Ovid. 14. Metam. Et incurvæ sumabant transstra carinae. Caesar 3. belli Gall. Transstra expeditibus in altum ducunt confixa clavis ferreis, digiti pollicis crassitudine. Hec etiam juga dici solent. Virg. 6. Aen. Inde alias animas, quae per juga longa sedebant, Decubat, laxatq; foros. Transstra nem tigna dicuntur, quae transveria a pariete in parietem potiguntur. Vitruv. lib. 4. cap. 2. Trabes etiam supra columnas, & parastatas, & antes ponuntur, in cōgnationibus, signa, & axes sub rectis si majora spatia sunt, & transtra, & capiteoli commoda, columnae, & cantorii.

Transvehio, is, a. t. Ex uno loco in alium veho, sive id navi fiat, sive plastro, aut etiam jumentis. [Transvehio] Gall. Transporter outre, changer outre. Ital. Menar oltra. Ger. Hindurch fahen. Belg. Overvoert. Hispan. Llevar allende. Pol. Przejsc. Vn. Altal hordom. Ang. To carry from one place to another, or over. Salust. in Jugurth. Ex eo numero Medii, & Perfae, & Amentii est navibus in Africam transvechi, proximos nostro mari locus occupavere. Tempus transvechum. Tacit. lib. 18. Abiit jam, & transvechum est tempus, quo posses videri contempsisse.

Transvehio, onis, verbale. At Transportatio trajectio. [Transvehio] Gall. Transporter outre, changer outre. Ital. Effo condurre oltra. German. Überfuhung. Hispan. Llevarse a allende. Polon. Przejscenie. Vng. Altal hordom. Ang. A carrying over. Cic. 1. Tusc. Dic quales, nom te illa tectent, tr egi apud inferos Cerberus, Coccyi fremitus, transvehio Acherontis, mento summam a quam attingens. Sic eni dicitur Tantalus, & Transvehio, item dicebatur equitum res, eni, qua ante conspectum Censorū vel Principis equites praetervehedantur. Liv. lib.

Liv. lib. 9. ab Vibe: Idem Fabius instituit, ut equites Idibus Quiritibus transverberentur. Tranquil. in August. cap. 32: Equitum turmas frequenter recognovit, post longam intercapedinem reducto more transfectionis. Sed neq; quicquam detrahi in praetervehendo ab accusatore passus est, quod antea fieri solebat.

Transverbēro, as, act. p. Trahsigo, trajicio. [ἄρτ] dikkō [ἄρτ] machōs. dikkōvōs, dikkōvōs. Gall. Transvercer de coups. Ital. Trapassare. Ger. Hindurch treiben/durchschick. Belg. Doerscheden. Hisp. Trajassar como con lausa d'espada. Pol. Pryzbiam. Vn. Altal verem, gjakom. Ang. To strike through. Cic. Mario: Sed quae potest esse homini politico delectatio, quum aut homo imbecillus a valentissima belua laniatur, aut praecleara bestia venabulo transverberatur? Virg. 1. Aen. -cujus apertum Adversus longa transverberat abiete pectus.

Transversus, a, um, Obliquus: cui opponitur Rectus: [ἄρτ] bakallathō. mōpō. Gall. Qui est a travers, tranversain. Ital. In traverso. Ger. Dberwerts. Belg. Drecht. Hisp. Atravessado. Pol. Pryjzoi. Vng. Horgas, keresztvalo. Ang. Over thewart, across. Jut Linea transversa, quae rectam lineam decussat: ut si linea recta, verbi gratia, ab ortu ducatur in Occasum, transversa dicitur, quae a Septentrione ducta eandem mediam dissecat. Colum. lib. 2: Sed in arando maxime observandum est, ut transversus mons sulcetur. Auctor ad Herenn. lib. 4: Ecce ibi iste de transverso: Heus, inquit, adolescens, pueri tui modo me pulsarunt, satisfacias oportet. Transversum digitum, vel unguem discedere: proverbialis hyperbole est, pro eo quod est quam minimo spatio. Cic. 2. Tusc. Ab hac regula mihi non licet transversum, quod ajunt, unguem discedere. Idem Attic. lib. 11: Curandum est hoc omni in vita, a sua quoque conscientia transversum unguem non oportere discedere. Plaut. Aulul. 5: tu herele ex isto loco digitum transversum, aut unguem latum excesseris. Transversus agi dicitur, qui vi & impetu quodam ab instituto depellitur. Metaphora ducta a navigantibus qui secundo vento recto cursu feruntur, statu adverso transversi aguntur.

Transversus, accusativus pluralis, neutri generis. Aliquando adverbialiter ponitur pro transversus, & obliquus. Virg. 3. Aen. Novimus & qui te, transversa tuentibus hircis.

Transversus, adjectivum. Quod in transversum ponitur. [ἄρτ] mōpō. Gall. Ma. Or. pōse de travers. Ital. Atravessato, posto in traverso. Ger. Das dberwerts gtegt wird. Hisp. Atravessado, puesto al travas. Pol. Wprzek pol. ożoni. Vn. Kereszt mel teteri. Ang. Put over the martie. Caesar 2. bel. Civil. Transversaria signa inspicuntur, quae firmamento esse possint.

Transulto, tas, Transulto. [ἄρτ] nov. pōsich [ἄρτ] kippōs. mōvō. Gall. Sauter outre, tressaillir outre. Ital. Saltar ostra. Ger. Hino über springen. Hisp. Saltar allende otra cosa. Pol. Wprzekaknie. Vn. Altal veyrom. Ang. To leap over. Liv. 3. bell. Pun. Nec omnes Numidae in dextro locati cornu, sed quibus defultorum in modum binos trahētibz equos, inter acerrimam saepe pugna in recentem equū ex fello armatis transultare mos erat.

Transumo, is, act. t. Ex alio sumo. [ἄρτ] mōvō. Gall. Prendre d' un autre. Ital. pigliare di un altro. Ger. Von einem in das ande nemmen. Hisp. Tomar de otra. Pol. Zieknę z nadbręzi przelkadam. Vng. Mafamat vezek. Ang. To tak of an other. Statius 3. Theb. Lacrymas non pertulit ultra, illellopotens hastam laxa transumit, & alio (Haud mora) distulit. &c. Vnde quae ex primis tabulis transcripta sunt, solennitate juris adhibita, dicuntur transumpta, & actus ipse, transumptio.

Transumptio, f. t. Figura est quam Graeci perimōphos vocant, quā ab eo quod praecedit, id quod sequitur paulatim insinuat. Virgil. 1. Aen. -speluncis additus atris. Nam ex atris intelligimus nigras, ex nigris tenebrosas, ac per hoc in praecipis profundas.

Transuo, is, act. t. Ex trans & suo, abjecta ultima praepositionis litera. [ἄρτ] mōvō. Gall. En constant pour tout outre. Ital. Passare del tutto. Germ. Durchschiden/durchgehen. Hisp. Passar cofiendo. Pol. Pryjziam. Vng. Altal varrom. Ang. To sear through. Col. libro 6. cap. 3: Media pars descripti orbiculi eadem subula transuit, & facto foramine praedicta radicala inseruit. Cornel. Celsus lib. 7. cap. 24: Cuius acu filum ducente transuitur.

Transvolō, as, pen. corr. n. p. Volando praeterito, volando transcendendo. [ἄρτ] mōvō. Gall. Valre outre. Ital. Transvolare. Ger. Watter himas fliegen. Belg. Dvervliegen. Hisp. Volar allende lazar. Pol. Pryzlatosc. Vng. Altal vepvōk. Ang. To fly beyond. Plin. lib. 10. cap. 29: Perdices non transvolant Bwoiaz fines in Attica. Per translationem ponitur pro transcurto: vel pro repente accedo, celeriter eo. Liv. 3. ab Vrb. Eques inter ordines pedum testas se ad equos recipit: transvolat inde in alteram partem suis victoriae nuntius. Plaut. in Epid. pro transugio posuit: Transvolaverunt ad hostes.

Trapēs, ena, m. t. & pen. gen. prod. Mola olearia, a ἄρτ, volo, seu verro. [ἄρτ] mōvō. Gall. Une meule en facon de table dente-

lle pour faire l'huile d'olive, tordeir. Ital. Macina da oglio. Ger. En dtepone. Belg. Een oymvoden. Hisp. Alface o muela del molino de aceite. Pol. Prassa oliwna, vel. garnia oliwna. Vng. Olaj malom, plai sajtole hely. Ang. A set of mill to mak the oyle of olive in. Vn. a terendo deducit. Cato cap. 21: Trapetibus locum dextera, & sinistra.

Trapētum, ti, pen. prod. Idem cum superiore: hoc est, ipsa mola olearia. Virg. lib. 2. Georg. -teritur Sicyonia bacca trapetis. Trapētus, ti, m. f. Idem, sed antiquē. Cato cap. 21: Trapetis emptus est in Suetano numis quadringentis.

Trapēzite, pen. prod. m. p. [ἄρτ] mōvō. Gall. Changeur, banqueier. Ital. banchieri. Germ. Wechsel. Belg. Wisseliers. Hisp. Cambiadores. Pol. Odmieniacze pienicy. Vng. Forz valick. Ang. Changers, bankers of wrome men borowe money. Numularium a famitōphos enim vocant Graeci, quam nos mensam. Plaut. in Capt. -subducam ratiunculam, Quantillum argenti mihi a pud trapēzitam fiet.

Trapēzophōdōs, phodōs, phori. [ἄρτ] mōvō. Germ. Ein Tisch. Mensam ferens, status pro tripode ad mensam sustinendam. Cic. ad Gallum lib. 7: Quod tibi destinatas trapēzophoros, si te delectat, habebis. Vbi interpret, Trapēzophoros signum erat sacerdotis cuiusdam hujus nominis, quae cum sba Celsi mo nomine omnia sacra Minervae administrabat. Hec illi ad verbum ex Suida. Iulius Pollux Onomastici sui libri: Trapēzophoros, mensam interpretatur pocula sustinentem. Vnde Caelius conjecturam capit apud Ciceronem, hoc nomen statuas significari in eum usum factam, ut ab eum sustineret, in quo pocula reponerentur. Vide ipsum lib. 7. cap. 12.

Trāvio, as, Antiquum verbum est, quo usus est Luc. lib. 4. pro transeo. [ἄρτ] habō. Gall. Trauser, passer à travers. Ital. Trauare, trapassare. Germ. Durchgeh. Belg. Durchgehen. Hisp. Ir allende. Pol. Przejść. Vng. Altal megiek. Ang. To go across, or over something. Qualia sunt (inquit) vitii species quae vitant omnis.

Trāuli, [ἄρτ] billoghōm. ἄραυλ. Gal. Bequet. Ital. Balli. Ger. Stabler/hauter. Hispan. Taramandos. Polon. bal balini, galkaiaci sic. Vng. Pely, helygek. Ang. Stokers or flammens. Graecis dicuntur quos nos balbi & blefo dicimus. Vnde verbum ἄραυλίζω, quod est balbutire, & ἄραυλίζω, ipsa balbuties. Luer lib. 4: Magna atque immanis cataplexis plenas honoris: Balba loqui non quit, ἄραυλίζω, muta, pūdens est.

Trēbellūcum vinum, a Plin. lib. 14. cap. 6, inter generosa Italiae vina commemoratur. Nascebatur autem in Campania, quanto lapide a Neapoli.

Trēcenti, ta, Nomen numerale, idem valens quod ter centum. [ἄρτ] mōvō. Gall. Trecentos. Ital. Trecento. Germ. Dreyhundert. Hisp. Trecentos. Pol. trzyset. Vng. Harom száz. Ang. Three hundred. Virg. 7. Aen. Scerentus illi dederat Populonia mater Expertos belli juvenes ad, illuz trecentos, insula in exhaustus chalybū generosa mensis.

Trēcenti, pen. product. Idem quod trecentum. [ἄρτ] mōvō. Gall. Trecentos. Ital. Trecento. Germ. Dreyhundert. Hisp. Trecentos. Pol. trzyset. Vng. Harom száz. Ang. Three hundred. Virg. 7. Aen. Scerentus illi dederat Populonia mater Expertos belli juvenes ad, illuz trecentos, insula in exhaustus chalybū generosa mensis.

Trēchedipni, [ἄρτ] mōvō. Graecis dicebantur, qui tēdō ad cenam conveniebant, ut ex Apollodoro annotavit Caelius lib. 27. cap. 24. Quae vox ut videtur (ut videtur) est imposita quum ad cenam curientes videtur significare. & hoc vestes quasdam cenatorias nonnulli trechedipna a luvale putant appellari, Satyr. 3: Rusticus ille tuus sumit trechedipna Quintine.

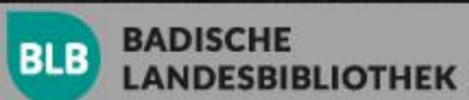
Trēdecies, adverbium, pro ter decies. [ἄρτ] mōvō. Gall. Treize fois. Ital. tredici volte. Germ. Dreyzehn mal. Hisp. treze veces. Pol. trzydziesiąt razy. Vng. Tizen háromszor. Ang. Thirteen times. Cic. 3. Verr. Tu ex pecunia publica H. S. tredecies libram tuam permissu tuo quam abstulisse facere, rei quam tibi ullam defensionem putas esse?

Trēmo, is, Tremore concutitur, contremisco. [ἄρτ] mōvō. Gall. Trembler, trembler. Ital. Tremare. Germ. zittern. Belg. Traven. Hisp. Temer, temblar. Polon. Drg. Vng. Részeg. Ang. To tremble or share. Plaut. in Aen. Non placet, pro monstro est quoniam qui sudat, tremis. Terent. Eunucho. totus Parmeno Tremo, horreoque, postquam aspexit hanc. Virg. 1. Georg. Terra tremis, fugere ferae, & mortalia corda Per gentes humilis stravit pavor. Cic. 2. Acad. V si qui tremere, & exalbererent, vel ipsi per se motu mentis aliquo, vel, &c. Interdū ponitur pro timere. [ἄρτ] mōvō. Virg. lib. 2. Aeneid. Hic aliud majus miseris, multoque tremendum Obijcit magis, atque improvida pectora turbat.

Trēmēns, tis, participium. [ἄρτ] mōvō. Gall. Tremblant. Ital. Tremante. Germ. zitternd. Hisp. El que tembla. Pol.

Pol. *Drzaci*. Vng. *Arctum*. Ang. *Trembling*. Cicero 4. Tuscul. Vt ipsam Heclorem quemadmodum est apud Homerum, toto pectore tremorem proycalle ad pugnam pœniteret. Tremendus, a, um, Terribilis, timendus. [*תְּרַם* *terram*. Gal. *Quo non dicitur craindre*. Ital. *Cosa da temere*. Ger. *Datoh in erpiten*. Hispan. *Cosa de espanto*. Polon. *Drzaci*. *pryod ktorum sie jngac mofy*. Vng. *Arctentes felend*. Ang. *That it to be feared*.] Vng. 4. *Arctidos*: manesq; adiit, regemq; tremendum. Idem 1. *Arctid*. matrisq; egeret tremenda Casmentis nymphæ monia. Hujus composita sunt, Contremo, intremo, & pertremo: quorum significata vide supra suis locis. Tremendus, a, um, Abundè tremens. [*תְּרַם* *hecharith*. Gal. *Tremblant*. Ital. *Tremante*, *timido*, *pauroso*. German. *zitterend*. Belg. *Wende*. Hispan. *Cosa che mucho teme*. Polon. *Drzaci*. Vngar. *Arctentes*. Ang. *That feareth or trembleth much*.] Autor ad Hecennium libr. 3: Sicut erit sermo, in jocatione leviter & tremebunda voce, cum parva significatioe risus. Ovid. 4. Metam. Dum dubitat, tremebunda videt pulsare cruentum Membra solum. Hinc Tremebundior, comparativum. Colum. lib. 10: Candidus efforce tremebundior ubere porca. Tremescio, is, ad. t. Tremorem incutio. [*תְּרַם* *birghia*. Gal. *Paire trembler*. Ital. *Par paura*. Germ. *zitterend machten*. Hispan. *Haize miedo à tremblar*. Pol. *Zdrzawiamie cini*. Vng. *Meg intetem*. Ang. *To make one feare or tremble*.] Virg. lib. 3. *Aeneid*. Tum verò tremefacta novus per pectora cunctis Insinuat pavor. Tremefacta libertas: id est, concussa, dixit Cicero 2. Offic. Idem 1. de Divination. ex Poeta quopiam vetusto: Aut quò se gravido tremefecit corpore tellus. Virg. 6. *Aeneid*. Fixerit suspèdè cervam licet, aut Erymanthi Pacant nemora, & Letæam tremefecerit arca. Tremisco, is, a. t. Tremore concutor. [*תְּרַם* *rahâd*. Gal. *Trembler*, *craindre*, *avoir peur*. Ital. *Haver paura*. Germ. *Erzitteren* oder *zitterig werden*. Belg. *Wende worden*. Hispan. *Temer à tremblar*. Pol. *Zdrzawiamie*. Vng. *Meg rem unôk retregh*. Ang. *To quake or shake for feare*.] Virg. lib. 3. *Aeneid*. valosque ab rupe Cyclops Prospicio: Ioniumque pedum, vocemque tremisco. Idem 5. *Aeneid*. -tostruque tremiscunt Ardua terratum, & campi. Ovid. 14. Metam. Perque dies multo latuitans, omnemque tremiscens Ad strepitum, mortemque, timens, cupidusque moriri. Hinc contremisco & pertremisco, composita: quorum significata explicata sunt supra suis locis. Tremor, oris, m. t. Concussio corporis, qualis in febricitantibus, suspensibus, aut timentibus cernitur. [*תְּרַם* *rahâd*. Gal. *Tremblement*. Ital. *Tremore*. Germ. *zitteren*. Belg. *Wenden*. Hispan. *Miedo à tremblar*. Pol. *Drzawienie*. Vng. *Arctentes*. Ang. *A trembling*, *quaking*.] Quin & terra tremere dicitur, quum terræ motu concutitur. Virg. lib. 2. Georg. Vnde tremor terris, qua vi maria altâ tumescant Objicibus ruptis. Cic. 4. Tuscul. Ex quo fit, ut pudorem rubor, sic terrorem pallor, & tremor, & dentium crepitus consequatur. Idem pro Flacco: Tamen id quod dixit quanto cum pudore, quo tremore, & pallore dixit? Ovid. 3. Metam. -attonitos subitus tremor occupat artus. Tremulus, a, um, Qui valde tremat. [*תְּרַם* *marhâd*. Gal. *Tremblant*. Ital. *Tremante*. Germ. *zitterig*. Hispan. *Cosa que trembla y se dremove*. Pol. *Drzawienie*. Vng. *Arctentes*. Ang. *That trembleth or quaketh*.] Terent. Eunuuch. Incurvus, tremulus, labis demissis. Mart. lib. 9: Nunc anus, & tremulo vix accipienda tribuli. Cic. 1. de Divin. Haud modico tremulo fundens è gutture cantus. Horatius 4. Carm. Ode 13: Vis anus, & tamen Vis formosa videris: Ludis que, & bibis impudens: Et cantu tremulo pota Cupidinem Lentum sollicitas dextra. Virg. 8. Aeglog. Aspice, cornipuit tremulis almaria flammis Sponte sua. Trepidus, a, um, Pavidus, timens. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *Qui tremble de peur*, *effraye*, *et est hay*. Ital. *Pauroso*, *timido*. Germ. *zitterig*. Belg. *Wende*. Hispan. *Cosa de tres angulos*. Pol. *Drzawienie*. Vng. *Arctentes*. Ang. *That trembleth for feare*, *effrayed*.] Liv. 2. ab Vrbe: At verò eua metita, ac trepida ancipiti metu. Trepida res, dubia, & ob hoc timorem inducens. Liv. 1. ab Vrbe: Tullius in re trepida duodecim vocit Salios. Virg. 12. *Aeneid*. Illæ intus trepidæ senum, per cetera castra Discunt. Vbi Servius: Trepidæ rerum, nescientes quid agant, ignoræ auxili, incertæ, dubiæ. Trepidus, festinus, quod qui timet, festinet gressus. [*תְּרַם* *mebahâd*.] Virg. lib. 3: Hic me, dum trepidi crudelia limina linquunt, Immemores loci vasto Cyclopi in antro Deserere. Servius: Trepidi, festini, ut per timorem, non per contemptum relictus fuisse videantur: enim timent, festinant gressus. Liv. 2. lib. 8: rapitur trepida fugiente carina. Vbi carinam trepidam vocat, aut propter timorem illorum, qui in ea rehebantur: aut trepidam: id est, celerem. Hæc Servius. Trepidulus, diminutivum. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *Un peu tremblant*. Ital. *Alquanto spaventato*. Germ. *Etzittern* *maß erschrocken* oder *etwas ängstl.* Hispan. *Que tiemblo en poca, yn poco temeroso*. Pol. *Drzawienie*. Vng. *Arctentes*. Ang. *That trembleth for feare*, *amembat*.] Gell. lib. 2. cap. 39: Atq; ubi rediit Cassita, pulli trepiduli circumstrepere, orareq; matrem. Trepidè, adverbium, Celeriter, & quasi per timorem. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *En tremblant*, *pauressement*. Ital. *Tremando di paura*. Germ. *Wit forcht in ei*. Hispan. *Temeroso y apresuradoamente*. Pol. *Drzawienie*. Vng. *Arctentes*. Ang. *That it were trembling*.] Liv. lib. 10. ab Vrbe: Nam & stativa trepidè deferta fuerant. Trepidè inter, Timide. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *En tremblant de peur*. Ital. *Tremendo di paura*. Germ. *Wit forcht in ei*. Hispan. *Temeroso y apresuradoamente*. Pol. *Drzawienie*. Vngar. *Arctentes*. Ang. *That trembleth for feare*.] Sueton. in Claudio Cæsare, cap. 49: Quod ut sentit, trepidanter effatus. Trepidus, as, pen. corr. n. p. Timeo, metuo, timore concutor. [*תְּרַם* *rahâd*. Gal. *Trembler de peur*, *être effraye*. Ital. *Tremere*. German. *Ben grosser forcht existieren*. Belg. *Wenden*. Hispan. *Temer*, *apressurarse*. Pol. *Od boiazni drzawienie*. Vng. *Arctentes*. Ang. *To tremble for feare*, *to be effrayed*.] Terentius in Hecyia: Trepidari sentio, cursum futurum prosum. Terentius in Eunuuch. Quid est quod trepidas? fatissime salve! dic mihi. Cicero 3. de Oratore ex Poeta quopiam antiquo: At Romanus homo, tamen est res bene gesta est, Corde suo trepidat. Cæsar 5. bell. Gall. Tum demum Titurius, uti qui nihil antè providisset, trepidare & concussare. Virg. 6. *Aeneid*. Vt videre vitum, fulgentiaq; arma per umbras Ingenti trepidare metu: pars ventere terga. Pro trepidabant. Et quoniam à timentibus omnia præproperè aguntur, factum est, ut trepidare accipiatur pro scissinare. [*תְּרַם* *mebahâd*.] Virg. 4. *Aeneid*. Dum trepidant alæ, saltusque indagine cingunt. Trepidatio, oris, verbale, f. t. Trepidandi actus, metus, commotio. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *Tremblement*, *frayeur*. Ital. *Essa tremore* & *haver spavento*. Germ. *Erzitterang* *von forcht*. Hispan. *Miedo*, *obra de temblar*. Pol. *Drzawienie* *od boiazni*. Vng. *Arctentes*. Ang. *A trembling for feare*, *feare*.] Cicero pro Deiotaro: Num quæ trepidatio? num qui tumultus? Liv. 2. ab Vrbe: Pili inter primam trepidationem abjectis. Trepōdo, Trium librarum pondus. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *Treis liars*. Ita. *Tre libbre*. Germ. *Dreypfund*. Hispan. *Tres libras*. Pol. *Trzy funty*. Vngar. *Harom font*. Ang. *The weight of three pounds*.] Quintil. lib. 1. cap. 9: Nam dua & tre, & pondo divertorum generum sunt barbarismi: at duapondo, & trepondo usque ad nostram ætatem ab omnibus dictum est, & rectè dici Messala confirmat. TRES, & hæc tria, pluralis numeri tantum. [*תְּרַם* *sebhâd*. Gal. *Treis*. Ital. *Tre*. Germ. *Drey*. Hispan. *Tres en numero*. Pol. *Trzy*. Vng. *Harom*. Ang. *Three*.] Nomen numerale est, notæ significationis. Virg. 5. *Aeneid*. Tres equitum numero tumæ terminæ vagantur Ductores. Idem 8. *Aeneid*. Treis imbris torti radios, treis nubes aquosæ Ad diderant: uti treis ignis, & altis Austri. Trium literarum homo: id est, furi: quod tres in ea dictione tantum fiat literæ. Plaut. Aulul. -tu trium literarum homo Vituperas me! Tribus verbis id est, breviter. Plaut. Trinum. Pax, te tribus verbis volo. S. vel trecentis. Idem in Milite: Brevin, at longinquo sermone? M. tribus verbis. Trevisiri, orum, Idem qui triumviri: de quibus suo loco. *trevisiri*. Plaut. in Amphitr. Quid faciâ nunc si trevisiri me in carcerem compegerint? Trevisis, & hoc treffe, Vilis & minimè pretii, quasi trium assium, *trevisis*. Persius Satyr. 3: Non trevisis agaso. Triambus, inquit Festus, Dicebantur qui cerni ex profcenio loquebantur. Triangulus, li. pen. cor. m. f. Figura est tres angulos habens, quam Græci *trigonon* vocant. [Gal. *Triangle*, *figure de trois angles*. Ital. *Triangolo*, *trigono*, *casa da triangone*. Germ. *Ein dreiecktes figur*. Hispan. *Cosa de tres angulos*. Pol. *Trójkatnik*. Vng. *Harom szög*. Ang. *A triangle*, *a figure with three corners*.] Cic. 2. de Nat. deor. Græves quam loca calidiora petentes, maria transmittunt, trianguli efficere formam. Triangulus, a, um, Quod triangularem figuram habet. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *Qui a trois angles*, *triangulaire*. Ital. *Di tre angoli*. Germ. *Das dreiecktes figur*. Hispan. *Cosa de tres angulos*. Pol. *weiry, granie*. Vng. *Harom szög*. An. *That hath three corners*.] Colum. lib. 5. cap. 2: Esto ager triangulus, pedum quoquo versus trecentorum. Triangulæ, are, pen. pro. om. t. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *Triangulaire*, *de trois angles*. Ital. *Di tre angoli*. Ger. *Dreiecktes figur*. Hispan.]

Pol. *Drzaci*. Vng. *Arctum*. Ang. *Trembling*. Cicero 4. Tuscul. Vt ipsam Heclorem quemadmodum est apud Homerum, toto pectore tremorem proycalle ad pugnam pœniteret. Tremendus, a, um, Terribilis, timendus. [*תְּרַם* *terram*. Gal. *Quo non dicitur craindre*. Ital. *Cosa da temere*. Ger. *Datoh in erpiten*. Hispan. *Cosa de espanto*. Polon. *Drzaci*. *pryod ktorum sie jngac mofy*. Vng. *Arctentes felend*. Ang. *That it to be feared*.] Vng. 4. *Arctidos*: manesq; adiit, regemq; tremendum. Idem 1. *Arctid*. matrisq; egeret tremenda Casmentis nymphæ monia. Hujus composita sunt, Contremo, intremo, & pertremo: quorum significata vide supra suis locis. Tremendus, a, um, Abundè tremens. [*תְּרַם* *hecharith*. Gal. *Tremblant*. Ital. *Tremante*, *timido*, *pauroso*. German. *zitterend*. Belg. *Wende*. Hispan. *Cosa che mucho teme*. Polon. *Drzaci*. Vngar. *Arctentes*. Ang. *That feareth or trembleth much*.] Autor ad Hecennium libr. 3: Sicut erit sermo, in jocatione leviter & tremebunda voce, cum parva significatioe risus. Ovid. 4. Metam. Dum dubitat, tremebunda videt pulsare cruentum Membra solum. Hinc Tremebundior, comparativum. Colum. lib. 10: Candidus efforce tremebundior ubere porca. Tremescio, is, ad. t. Tremorem incutio. [*תְּרַם* *birghia*. Gal. *Paire trembler*. Ital. *Par paura*. Germ. *zitterend machten*. Hispan. *Haize miedo à tremblar*. Pol. *Zdrzawiamie cini*. Vng. *Meg intetem*. Ang. *To make one feare or tremble*.] Virg. lib. 3. *Aeneid*. Tum verò tremefacta novus per pectora cunctis Insinuat pavor. Tremefacta libertas: id est, concussa, dixit Cicero 2. Offic. Idem 1. de Divination. ex Poeta quopiam vetusto: Aut quò se gravido tremefecit corpore tellus. Virg. 6. *Aeneid*. Fixerit suspèdè cervam licet, aut Erymanthi Pacant nemora, & Letæam tremefecerit arca. Tremisco, is, a. t. Tremore concutor. [*תְּרַם* *rahâd*. Gal. *Trembler*, *craindre*, *avoir peur*. Ital. *Haver paura*. Germ. *Erzitteren* oder *zitterig werden*. Belg. *Wende worden*. Hispan. *Temer à tremblar*. Pol. *Zdrzawiamie*. Vng. *Meg rem unôk retregh*. Ang. *To quake or shake for feare*.] Virg. lib. 3. *Aeneid*. valosque ab rupe Cyclops Prospicio: Ioniumque pedum, vocemque tremisco. Idem 5. *Aeneid*. -tostruque tremiscunt Ardua terratum, & campi. Ovid. 14. Metam. Perque dies multo latuitans, omnemque tremiscens Ad strepitum, mortemque, timens, cupidusque moriri. Hinc contremisco & pertremisco, composita: quorum significata explicata sunt supra suis locis. Tremor, oris, m. t. Concussio corporis, qualis in febricitantibus, suspensibus, aut timentibus cernitur. [*תְּרַם* *rahâd*. Gal. *Tremblement*. Ital. *Tremore*. Germ. *zitteren*. Belg. *Wenden*. Hispan. *Miedo à tremblar*. Pol. *Drzawienie*. Vng. *Arctentes*. Ang. *A trembling*, *quaking*.] Quin & terra tremere dicitur, quum terræ motu concutitur. Virg. lib. 2. Georg. Vnde tremor terris, qua vi maria altâ tumescant Objicibus ruptis. Cic. 4. Tuscul. Ex quo fit, ut pudorem rubor, sic terrorem pallor, & tremor, & dentium crepitus consequatur. Idem pro Flacco: Tamen id quod dixit quanto cum pudore, quo tremore, & pallore dixit? Ovid. 3. Metam. -attonitos subitus tremor occupat artus. Tremulus, a, um, Qui valde tremat. [*תְּרַם* *marhâd*. Gal. *Tremblant*. Ital. *Tremante*. Germ. *zitterig*. Hispan. *Cosa que trembla y se dremove*. Pol. *Drzawienie*. Vng. *Arctentes*. Ang. *That trembleth or quaketh*.] Terent. Eunuuch. Incurvus, tremulus, labis demissis. Mart. lib. 9: Nunc anus, & tremulo vix accipienda tribuli. Cic. 1. de Divin. Haud modico tremulo fundens è gutture cantus. Horatius 4. Carm. Ode 13: Vis anus, & tamen Vis formosa videris: Ludis que, & bibis impudens: Et cantu tremulo pota Cupidinem Lentum sollicitas dextra. Virg. 8. Aeglog. Aspice, cornipuit tremulis almaria flammis Sponte sua. Trepidus, a, um, Pavidus, timens. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *Qui tremble de peur*, *effraye*, *et est hay*. Ital. *Pauroso*, *timido*. Germ. *zitterig*. Belg. *Wende*. Hispan. *Cosa de tres angulos*. Pol. *Drzawienie*. Vng. *Arctentes*. Ang. *That trembleth for feare*, *effrayed*.] Liv. 2. ab Vrbe: At verò eua metita, ac trepida ancipiti metu. Trepida res, dubia, & ob hoc timorem inducens. Liv. 1. ab Vrbe: Tullius in re trepida duodecim vocit Salios. Virg. 12. *Aeneid*. Illæ intus trepidæ senum, per cetera castra Discunt. Vbi Servius: Trepidæ rerum, nescientes quid agant, ignoræ auxili, incertæ, dubiæ. Trepidus, festinus, quod qui timet, festinet gressus. [*תְּרַם* *mebahâd*.] Virg. lib. 3: Hic me, dum trepidi crudelia limina linquunt, Immemores loci vasto Cyclopi in antro Deserere. Servius: Trepidi, festini, ut per timorem, non per contemptum relictus fuisse videantur: enim timent, festinant gressus. Liv. 2. lib. 8: rapitur trepida fugiente carina. Vbi carinam trepidam vocat, aut propter timorem illorum, qui in ea rehebantur: aut trepidam: id est, celerem. Hæc Servius. Trepidulus, diminutivum. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *Un peu tremblant*. Ital. *Alquanto spaventato*. Germ. *Etzittern* *maß erschrocken* oder *etwas ängstl.* Hispan. *Que tiemblo en poca, yn poco temeroso*. Pol. *Drzawienie*. Vng. *Arctentes*. Ang. *That trembleth for feare*, *amembat*.] Gell. lib. 2. cap. 39: Atq; ubi rediit Cassita, pulli trepiduli circumstrepere, orareq; matrem. Trepidè, adverbium, Celeriter, & quasi per timorem. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *En tremblant*, *pauressement*. Ital. *Tremando di paura*. Germ. *Wit forcht in ei*. Hispan. *Temeroso y apresuradoamente*. Pol. *Drzawienie*. Vngar. *Arctentes*. Ang. *That trembleth for feare*.] Sueton. in Claudio Cæsare, cap. 49: Quod ut sentit, trepidanter effatus. Trepidus, as, pen. corr. n. p. Timeo, metuo, timore concutor. [*תְּרַם* *rahâd*. Gal. *Trembler de peur*, *être effraye*. Ital. *Tremere*. German. *Ben grosser forcht existieren*. Belg. *Wenden*. Hispan. *Temer*, *apressurarse*. Pol. *Od boiazni drzawienie*. Vng. *Arctentes*. Ang. *To tremble for feare*, *to be effrayed*.] Terentius in Hecyia: Trepidari sentio, cursum futurum prosum. Terentius in Eunuuch. Quid est quod trepidas? fatissime salve! dic mihi. Cicero 3. de Oratore ex Poeta quopiam antiquo: At Romanus homo, tamen est res bene gesta est, Corde suo trepidat. Cæsar 5. bell. Gall. Tum demum Titurius, uti qui nihil antè providisset, trepidare & concussare. Virg. 6. *Aeneid*. Vt videre vitum, fulgentiaq; arma per umbras Ingenti trepidare metu: pars ventere terga. Pro trepidabant. Et quoniam à timentibus omnia præproperè aguntur, factum est, ut trepidare accipiatur pro scissinare. [*תְּרַם* *mebahâd*.] Virg. 4. *Aeneid*. Dum trepidant alæ, saltusque indagine cingunt. Trepidatio, oris, verbale, f. t. Trepidandi actus, metus, commotio. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *Tremblement*, *frayeur*. Ital. *Essa tremore* & *haver spavento*. Germ. *Erzitterang* *von forcht*. Hispan. *Miedo*, *obra de temblar*. Pol. *Drzawienie* *od boiazni*. Vng. *Arctentes*. Ang. *A trembling for feare*, *feare*.] Cicero pro Deiotaro: Num quæ trepidatio? num qui tumultus? Liv. 2. ab Vrbe: Pili inter primam trepidationem abjectis. Trepōdo, Trium librarum pondus. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *Treis liars*. Ita. *Tre libbre*. Germ. *Dreypfund*. Hispan. *Tres libras*. Pol. *Trzy funty*. Vngar. *Harom font*. Ang. *The weight of three pounds*.] Quintil. lib. 1. cap. 9: Nam dua & tre, & pondo divertorum generum sunt barbarismi: at duapondo, & trepondo usque ad nostram ætatem ab omnibus dictum est, & rectè dici Messala confirmat. TRES, & hæc tria, pluralis numeri tantum. [*תְּרַם* *sebhâd*. Gal. *Treis*. Ital. *Tre*. Germ. *Drey*. Hispan. *Tres en numero*. Pol. *Trzy*. Vng. *Harom*. Ang. *Three*.] Nomen numerale est, notæ significationis. Virg. 5. *Aeneid*. Tres equitum numero tumæ terminæ vagantur Ductores. Idem 8. *Aeneid*. Treis imbris torti radios, treis nubes aquosæ Ad diderant: uti treis ignis, & altis Austri. Trium literarum homo: id est, furi: quod tres in ea dictione tantum fiat literæ. Plaut. Aulul. -tu trium literarum homo Vituperas me! Tribus verbis id est, breviter. Plaut. Trinum. Pax, te tribus verbis volo. S. vel trecentis. Idem in Milite: Brevin, at longinquo sermone? M. tribus verbis. Trevisiri, orum, Idem qui triumviri: de quibus suo loco. *trevisiri*. Plaut. in Amphitr. Quid faciâ nunc si trevisiri me in carcerem compegerint? Trevisis, & hoc treffe, Vilis & minimè pretii, quasi trium assium, *trevisis*. Persius Satyr. 3: Non trevisis agaso. Triambus, inquit Festus, Dicebantur qui cerni ex profcenio loquebantur. Triangulus, li. pen. cor. m. f. Figura est tres angulos habens, quam Græci *trigonon* vocant. [Gal. *Triangle*, *figure de trois angles*. Ital. *Triangolo*, *trigono*, *casa da triangone*. Germ. *Ein dreiecktes figur*. Hispan. *Cosa de tres angulos*. Pol. *Trójkatnik*. Vng. *Harom szög*. Ang. *A triangle*, *a figure with three corners*.] Cic. 2. de Nat. deor. Græves quam loca calidiora petentes, maria transmittunt, trianguli efficere formam. Triangulus, a, um, Quod triangularem figuram habet. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *Qui a trois angles*, *triangulaire*. Ital. *Di tre angoli*. Germ. *Das dreiecktes figur*. Hispan. *Cosa de tres angulos*. Pol. *weiry, granie*. Vng. *Harom szög*. An. *That hath three corners*.] Colum. lib. 5. cap. 2: Esto ager triangulus, pedum quoquo versus trecentorum. Triangulæ, are, pen. pro. om. t. [*תְּרַם* *mebahâd*. Gal. *Triangulaire*, *de trois angles*. Ital. *Di tre angoli*. Ger. *Dreiecktes figur*. Hispan.]

Hisp. Casa de tres angulos. **Pol.** O tresch granich. **Vngar.** Harmagwe. **Ang.** Of three corners.] Quod trianguli formam refert, ut Triangulus agri forma apud Colum. lib. 5. cap. 2.

Triarii, orum. [si inuenimus ppa, si hpedi. Germ. Die dappersten trigenen; so nicht den angriff thun; sendet hernach erst wo es von nöthen ist; den streit erhaben. **Hisp.** Soldado triari. **Pol.** Zel nierz hewala y desuiazepni, kow y wozpoyez ruzie bedac; przelnicz sych meque nall opoz y bronilo. **Vng.** Fz ritzyk. **Ang.** Old sent doours; set in the rearward.] Dicebantur milites veterani, spectate virtutis, qui tertio loco praelium inibant, post profligatos hastatos, qui primo loco, & principes, qui secundo loco pugnam capefecerant. Ita enim apud Romanos, teste Livio lib. 1. ab Vibe, acies instruebatur, ut primo loco hostes aggredere tur manipuli hastatorum ex flore iuuenum pubescentium collecti, qui si hostem propulsare non possent, scilicet retrocedentes a principibus fecutatis, quos antepianos vocabant in intervalla orationum recipiebantur, principesq; in eorum locum succedebant hastati autem post eos sequebantur. Si a principibus quoq; non satis feliciter esse pugnant, a prima acie ad triarios paulatim referebantur, unoq; agmine facto, iam nulla spe post se relicta, una omnes in hostem procedebat. Hinc factus est locus proverbio, ut quis in re aliqua laboratur, eoq; res adducta est, ut extremo conatu summusq; virib; sit entendu, re ad triarios redisse dicimus. Triarii (inquit Varro) dicti sunt, quod in acie tertio ordine extremis subsidio ponerentur. Plautus Agite nunc, subsidite omnes, quasi solent triarii. De his vide plura apud Liv. 1. Decad. li. 8. & apud Erasmi in Adagia. **Tribrachius,** pen. cor. sive **Tribrachys,** ἰσοπυγος, Pes iuuenis ex trib; syllabis brevibus consistens; unde & nomen habet; quasi ἰσοπυγος ἴσος ἔστω ἰσοπυγος; ut Dominus, Loqueris, Agimus.

Tribulus, li. s. p. & **Tribulus,** li. [תריבול, charubis תריבול, merich, ἰσχυρος. **Gal.** Voztrains pour tirer le oled d'anc la paille. **Ital.** Trivolo. **Germ.** Ein alte gattung eines tards mit dem man vorzeit das erum un tenn austreibt; che man die y legat bindet. **Hil.** El tribulo para trillar mofes. **Pol.** lakies; fialis dotaripa; vltarich; pta; mialis; rypom. **Vng.** Tsp. **Ang.** A flouer or lik; in strumem; to sheele; corus.] Genus vehiculi quo frumenta in area teruntur, a tribus lateribus sic appellatum. Virgil. 1. Georg. Tribulaque, trabesq; & iniquo pondere rasti. Varro lib. 1. cap. 52. E spica in area excuti graua, quod sit apud alios iumentis iunctis, & tribula. Colum. lib. 1. cap. 21. Et si pauca iuga sunt, adicere tribulam & traham possis, quae res utraq; culmos facillime comminuit.

Tribulo, verbum est Ecclesiasticis scriptoribus familiare, pro alligere, seu opprimere: [תריבול] ἰσχυρος ἰσχυρος ἰσχυρος. **Dei.** [תריבול] ἰσχυρος ἰσχυρος ἰσχυρος.] & tribulatio, pro oppressione, angustia, anxietate, &c. Quae significationes tractae videntur a tribulo instrumeto rustico, quo frumenta olim terebantur; aut certe a tribulo herba acutissimis spinis infecta; aut (ut alij malunt) a stimulo fetreo, formae utragonae, qui quancunque in partem, incubuerit, aculeum semper infestum protendit. Aliter hoc verbo utitur Cato de re Rust. cap. 23, de multi medicatione loquens: Si (inquit) indideris defrutum, aut marmor, aut resinam, dies viginti permiscio crebrius, tribulatoque quotidie. Quo tamen in loco non desunt qui turbato, rectius legi posse existiment.

Tribulis. Vide **TRIBVS.**

Tribulus, li. pen. cor. [תריבול] ἰσχυρος ἰσχυρος ἰσχυρος. **Gal.** Un charbon appellé charbon de tripe. **Ital.** Trivolo. **Germ.** Wastel; nio; oder wegerich; rill; ein tress. **Hisp.** El abrojo yerna; espinoza. **Pol.** Kuzat; zabini; ul; ofami; fructus; modis; orzech. **Vng.** Boyterian. **An.** A thilla.] Herba ex foliis ad portulacae effigiem accedentibus, tenuioribus viticulis in terra stratis, spinis secundum folia rigidis & praeduris. Nascitur secundum flumina, & in locis ruderosis. Ovid. lib. 5. Metam. Iolium, tribulique fatigant Triticeas melle. Virg. 1. Georg. Lappaque, tribulque, interq; nitentia culta Infelix Iolium, & steriles dominantur avenae. Xli & alterum tribuli genus aquaticum, nonnulli in amnibus nascens, coma duntaxat aquis extante, folio ulmi effigie, pediculo longo, caule cacuminibus crassiore, quam partibus in humore coarctatis. Tribulos item vocat Vegetius lib. 3. Stimulos illos fetreos, formae quadrangulae, qui in bello adversus equitatum spargi solent, in quocumq; latu incubuerint, infestum semper aculeum protendentem. Latini Muretes appellant. Vide supra in dictione **MUREX.**

Tribunus pl. In sacro monte, quo plebs irata patribus fecerant, lata lex est, quae Sacrae nomen accepit, ut plebi sui magistratus essent, sique sacrosancti quibus auxilio latio aduersus consules esset: nec cui patrum capere cum magistratum liceret: qua lege tribuni pl. quinq; primi creati sunt, anno post reges ejectos xvi, quos ego non dubito curiatis comitis esse factos: nam aliquot post annis Publius de L. x. tribuni pl. tulserunt, ut plebs sui magistratus tribus comitis fierent. Post alia lege decem tribuni pl. creati, bini e lingua

lis classibus, anno a primis tribunis pl. xxvi. Et quoniam Atini Plebsciti, quod ad tribunos pl. pertinet, mentionem a Gellio fieri video: quae nam ejus fuerit sententia, antiquitatis illustrandae causa quaerendum videtur. Ego sic existimo tribunos pl. ante Atinum Plebsciti partem senatores fuisse, alios non fuisse: quod scilicet liberum esset populo Romanatum pl. dare cui vellet. Atinius, quo modo quidem mihi videtur, nec ademit hanc libertatem plebi Romanae, & auxit potestatis tribunitiae dignitatem: tunc enim, non nequis, nisi iam Senator, tribunus fieri posset (plebs enim libertate hujusmodi rogatione minuisse, neque id plebes illo modo fecisset) verum, ut quae tribunus pl. creasset, is hoc ipso in posterum senator esset, atq; hanc esse Gellii verborum sententiam crediderim, cum ant. lib. xv. tribunus pl. senator habendi vis fuisse, quanquam senatores non essent ante Atinum Plebsciti: tum hoc etiam e quodam Suetonio loco suspicamus: tum in Augusto: Comitis, inquit, tribunitia, si candidati senatores delectent, ex equitibus Romanis creavit. ex quo sequitur, non licuisse antea equitibus Romanis tribunatus petere: multo igitur minus tertio ordini, iis, qui de plebe dicebantur, qui nec equites, nec senatores erant, quin, primis temporibus, alium abest, ut ex senatu tribuni pl. crearentur, ut ob eam ipsam causam instituti sint, ne senatus aduersus plebem crudelitas, aut arrogantiis ageret: id eo quod ex ipsa plebe per annos multos creati sunt: postea capere equites quoq; Romani, & senatores tribus atq; plebs petere. Quoniam autem M. Duilius tribunus pl. plebem rogavit, plebesq; sicuti qui plebem sine tribuno pl. reliquissent, tergo ac capite punirentur, anno proximo L. Trebonius tribunus pl. rogatione tulit, ut qui plebem Romanam tribunus pl. rogaret, is usq; eo rogaret, dum x. tribunos nos pl. faceret: nam Duilia lex de tribunis, nisi qua sumtrum praesentia: tantum, ut restituerentur, sanctas, & ab iis, qui creati essent, cooptant collegas jubebat: fultit igitur Trebonia lex cooperationem: non cum iustis ab eo qui comitia tribunos creandi haberet, omnes plane tribunos, qui x. omnino erant creati: nimirum parte tribunorum creati, reliquos autem ab iis, qui creati essent cooptari vetuit, quod cum M. Duilius tribunus pl. fecisset: de leg. statum, atq; contra legem ab ipso Jara commissum, defendere, anno insequenti Trebonius tribunus pl. ne in posterum fieret, lege cavuit: nec alia legem statum Liv. lib. 4. cum ait: Antea omnia res illa sum imaginis titulum, paucis ante annis lege cautum, ne tribunis collegam cooptare liceret: haec enim verba nihil aliud significant, nisi id, quod id est lib. 3. scripsit, ut qui plebem Romanam tribunus pl. rogaret, is usq; eo rogaret, dum x. tribunos plebs faceret. Verum L. Sylla dictator, plebs inimicus ad immutandam tribunitiam potestatem legem tulit, primum, ne tribunis pl. alios magistratus capere liceret: deinde, ne ad eos provocatio esset: tum ne leges ferri possent: postremo, ne iis cooptandi liceret: hanc Sylla iratus plebs tulit, quia pro Manianis patribus contra ipsam steterat: sed, eo mortuo, C. Aurelius Cotta consul primus legis caput abrogavit: tulit enim ut alios magistratus tribunus pl. capere liceret, alterum caput abrogavit Pompeius Magnus in primo consulatu, legem, ut ad tribunos pl. esset provocatio, omninoq; omnino, quae tribunus pl. ademerat Sylla, illis esse restituta exemplis intelligitur: autem intercedere de lege nonqua amiserunt: quod illis immo de illis vili inique ereptum, queritur Caesar his verbis lib. 1. de bello civili: Agitur omnia raptim, atq; turbatim, docendi Caesaris propinquus ejus spatium datur: nec tribunis pl. supplicandi deprecandi, neq; eia extremi juris intercessionem retinendi, quod L. Sylla reliquerat, facultas tribunus: sed de sua salute septimo die cogitare cogitur: quod illi turbulentiissimi temporis tribuni pl. octavo deniq; mensurati ad honorem respicere, ac tumere consueverant, & in eo de libro, paulo post: Novum in sep. introductum exemplum queritur, ut tribunitia intercessio armis nonaretur, atq; opprimere, quae superioribus annis armis esset restituta: Syllam, audata omnibus rebus tribunitia potestate, tamen intercessio ne liberam reliquisset: Pompeium, qui amillam restituere videatur, bona tunc quae ante haberet, admissit. Video autem fuisse legem, quae tribunos pl. veteri integrum dicit ab Vibe abesse: in Gel. lib. 3. ca. 2. ita scriptum est: Tribuni quoque nullum diem deesse Roma licet, cum post medium noctem proficiscuntur, & post primam facem ante medium noctem revertuntur, non dicuntur abfuisse unum diem: quando ante horum noctis scissam regressi, partem aliquam illius in urbe sunt. Nam, quod in Livio lib. 11. legitur, duos tribunos pl. Livium, & Qu. Metellum, cum de iis, qui pacem Caudinam fecerant, dedecus in senatu ageretur, ita locutos: Neq; exolveri religione populum deditione sua, nisi omnia Samnitibus, quae apud Caudiam fuissent, restituerentur, neq; se pro eo, quod spondendo pacem fecerant exercitum populi Rom. poenam ullam meritos esse: nisi ad extremum, cum sacrosancti essent, dedi hostibus, violenter

posse: tribunos quidem plebe, cum hæc dicerent, Livium, & Melium, constanter tamquam simul illud, eisdem fuisse tribunos pl. cum pacem ad Caudium sponderunt: non enim hoc anno, quo de sponsoibus pacis populo Samnitum dedendis actum est, sed proximo superiore paxilla per sponsonem facta fuerat: in qua non affuisse tribunos pl. indicant hæc, quæ substantiam, Livii verba: Sponderunt consules, præfecti, legati, quaestores, tribuni militum, nominaq; omnium, qui sponsonem accurrunt, extant, itemq; illa, haud ita multo post in eodem libro: Samnitibus non fuit satis, consules spondere, sed legatos, quaestores, tribunos militum spondere coegerunt, tribunos pl. non nominat: ergo nulli affuerunt. Liv. autem, & Melius eo tempore tribuni militum, ut opinor, in castris fuerunt: quos, quod meminerim, aut fortasse etiam, quod omnino legitur. Quæ Metellus Nepos, cum tribunatum pl. gereret, contra leges in Syriam ad Cn. Pompeium sua sponse, nulla vi cogente, profectus est: quo facto subit ignominiam, nulla tamè affectus est insigni pœna, consul etiam aliquot post annis cù Lentulo Spinthere creatus est: sive quod hominis vitia familiaris dignitas teget, sive quod cum non tam ipsius facta deponeret, quam Pompeii, & aliorum, qui plurimum in reipub. poterant, amicitia sublevarer. Non videtur præmittendum, quod Plutarchus in libro τὰς ἀρχαίων ἱστορίων scriptum reliquit, tribunatum pl. magistratum non esse, cum neq; purpurâ habeat: neq; lictoribus utatur: neq; sella curuli sedens ius dicat: neque potestatem, creato dictatore, deponat, more omnium magistratum. Cicero tamen magistratum appellat in oratione pro P. Quintio. Et quod ait Plutarchus de purpura, id refellit idem Cicero pro Cluentio: qui, quo loco de L. Quintio tribuni pl. intolerabili superbia verba facit: Vultu, inquit, atque amictum, atque illam usq; ad talos demissam purpurâ recordemini. Est illud quoque à nobis animadvertendum, tribunos pl. comitiis designari solitos antequam consules, ut ex prima epistola ad Atticum satis dilucide patet, qui etiam ante consules magistratum inibat, nempe 111. id. Dec. quod ex Dionysio, Livioq; planum sit: nam quod in Pædiani libris impudicum est, tribunos pl. nonis Dec. magistratū inire solitos: id mendosum puto: nam, ut omittam Livii testimonium, in quo momentū multū statum esse, Dionysius eam de 111. id. Dec. primo tribunatus pl. die mentionem facit, adiungit illud, ἀγχι τῷ τῷ, cum dicat, suis quoq; temporibus idem servat, eoq; magis adducor, ut suspicet de mendo, quod, quem locum Cicero, qui est in libro 11. in Verrem, Pædianus ibi exponit: in eo Cicero de alio magistratu potius, quam de tribunatu pl. locutum esse, facile perspiciet, si quis animū paulo accuratius adverterit: nam si de tribunatu pl. intellexerit, nunquam Sulpicium à Manlio, & Cornificio, quos proxime supradictis, verbis tribunos pl. nominaverat, separasset, nec verò de Sulpicio ullo, nisi patricio, memini me legisse: etiam illud addo, nonis Dec. quo die actū est in senatu de conserato, non fuisse M. Catonem tribunum pl. sed designatum, ut esset anno sequenti, patet ex oratione pro Sextio. Ex libro P. Manuii de legibus, & ex commentario ad Qu. Fratrem.

Tribunus, alii, pen. prod. n. t. Locus excelsus acutus figura, in quo residere qui ius tribubus redderet. [ΝΟC] *disse. de ἀρχαίων ἱστορίων*. Gal. Le parquet des iuges supérieurs. Ital. Tribunale, sedia de tribunal. Germ. Ein richterstal. Hisp. El tribunal a figura de juez. Pol. Sądami sądowy. Vng. Törvényszék. Ang. The trial-gate. Cic. ad Qu. Frat. lib. 1. Nullius inopiam ac solitudinem non modò ullo populari accessu, ac tribunali, sed ne domo quidem sua, & cubiculo esse exclusam. Formam autè tribunalis vide apud Vitruvium lib. 3. cap. 1.

Tribuni, m. l. Magistratus Romæ plebe primū creati anno c. CLX. quum plebs propter nobilitum fœneratorum insolentiam ex urbe discessit, & Anienem montem occupavit. Nā revocari inde non potuit, antequam Senatus permiffa magistratum t suo corpore creasset, qui se contra Patriciorum potentiam defenderet. Unde & Tribuni plebis sunt appellati. [δῆμος] *disse. de ἀρχαίων ἱστορίων*. Gall. Tribuni, magistratus Romani defensori du nono peuple. Ital. Tribuni, magistratus Romani eius defensorum il popolo. Germ. Oberrichter Justitiar: warden vorzseten bei den Römern die bey den Tributen sein für das volk handelten. Hisp. Jurados señores del pueblo. Pol. Hetmani u rymian, ktorzy w bractwie przed sionem sądownym bronieli. Vng. Az község elde irok, Capitanok. Ang. Sherriffes or such like magistrats.] Tribunorum autè nomē accepisse existimantur ab eo, quod id temporis populi tres tantum erant partes, & ex singulis singuli creabantur tribuni. Alii à centuriarum equestrum numero dictos malunt, quas ab initio tres tantum fuisse constat, Rammenisium, Tattienisium, & Luceram. Nec defunt, qui à tribu suffragiis quibus creabantur, dictos existiment. Fuerunt & tribuni Celerum à Romano primū instituti, de quibus Pomponius in l. j. De. De ordi. jur. Tribuni Celerum, inquit, Equitibus præerant, & veluti secundum locum à Regibus obtinebant: quemadmodum dū

Magistri equitū apud Dictatores, quo in numero fuit Lu. nius Brutus. Postea facti sunt tribuni militares, sive Tribuni militum in castris, qui pariter cum Consulibus haberent potestatem. *disse. de ἀρχαίων ἱστορίων*. Tribunorum militarium (sicut docet Asconius) duo fuerunt genera: Alii Rufuli dicebantur, qui in exercitu creati solent. Alii comitiati, qui Romæ comitiis designabantur. Tribuni militaris officium erat ut miles veste indutus, armis bene munitus, exercitationis usū, & disciplina eruditus incederet. Olim Tribuni militum Cōsulari potestate promiscuè ex Patribus, ac plebe creati sunt, vario quidem numero: interdum enim viginti, interdum plures, nonnunquam pauciores fuerunt: ut inquit Pomponius loco iam citato. Tribuni militū, inquit Budæus, fortasse dici hodie possunt, quos Marscalcos vocamus, qui præfecti sunt militū. Alii Tribuni ærarii, dicti ab eo, quod his attributa erat pecunia, quam militi reddebant. Tribuni ærarii, inquit Budæus, hodie dicuntur, quos generales receptores vocant.

Tribunatus, ōs, substantivum, Qui tribunatū gessit: [δῆμος] *disse. de ἀρχαίων ἱστορίων*. Gal. Qui a esse tribun. Ital. Chi è stato tribuno. Germ. Der Justitiar. Ang. The sherriff. Pol. Ten kiersi bel. Hetmanin possolima. Vngar. Capitanfog viseli. Ang. That hath bene sherriffes tribuno.] quemadmodum Aedilitius, qui Aedilitate perfundus est.

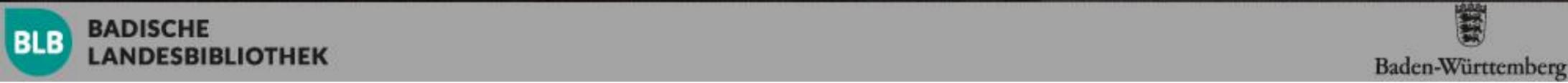
Tribunatus, ōs, tia, tum. Quod ad tribunos pertinet. [δῆμος] *disse. de ἀρχαίων ἱστορίων*. Gal. Appartenant à tribun. Ital. Pertinenti a tribuno. Germ. Das zu den Justitiar gehort. Hisp. Pertenciente a jurado señores del pueblo. Pol. Do takiegożec ma ulima przy nalezaci. Vng. Capitanfog hoz vale. Ang. Belonging to the tribunes or sherriffes.] Salut. Nam postquam Cn. Pompeio, & M. Crasso Consulibus Tribunitia potestas restituta est. Lucan. lib. 2. truncos faceravit sinitria Crassos: Sæva Tribunitio maduerunt robora tabo. Cic. 2. de Orat. Quum Tribunitia potestas esset constituta.

Tribunatus, ōs, m. q. Ipsa Tribunorum dignitas. [δῆμος] *disse. de ἀρχαίων ἱστορίων*. Gal. Tribunatus dicitur. Ital. Magistrato di tribuno. Germ. Einus Justitiar meisters ampt und wirt. Hisp. La dignidad de aquel tribuno. Pol. Godnosy hetmanstwa u sionowca possoli tygo. Vngar. Capitanfog. Ang. The sherriff.] Cic. in Laelio: De Cati autem Gracchi Tribunatu quid expectem, non libet augurari.

Tribuo, buis, bui, butū, a. t. Do, largior, impertio. [δῆμος] *disse. de ἀρχαίων ἱστορίων*. Gal. Donner, bailler. Ital. Dare. Germ. Geben. Belg. Geven. Hisp. Dar. Pol. Dale. Vngar. Adak. Ang. To give.] Plin. in Paneg. Tribuas ei succēssorem. Ovid. 2. de Arte: Hæc bona non primæ tribuit natura iuventa. Pōnitur aliquando pro attribuo, imputo, ascitibo. [δῆμος] *disse. de ἀρχαίων ἱστορίων*. Cicero: Sed hoc benevolentiam eius tribuendum est. Cic. 4. Acad. Quibus ille secundum fratrem plurimum tribuebat. Aliquando pro faveo, & in aliquem propensus sum. Cicero: Crasipedi: Quum universo ordini publicanorum semper libentissimè tribuerim. Pōnitur interdum pro distribuere. [δῆμος] *disse. de ἀρχαίων ἱστορίων*. Cic. 2. de Fin. Omne vim loquendi, ut jam ante Aristoteles, in duas tributam esse partes. Tribuere misericordiam, est misereri. Cic. pro Milone: Quid restat nisi ut orem, obtesterq; vos iudices, ut eam misericordiam tribuat is fortissimo viro, quam ipse non implorat? Sic etiam dicimus, Tribuere alicui honorem, gratiam, operam, palmam, præmia, primas, priores partes, tēpus alicui rei, veniā. Legenti bonos auctores exempla passim occurrunt. Tribuere aliquid valetudini, est valetudinis causa non nihil ad illiurum nostri curriculum desistere, aliquid ipe ejus causa facere, quod alio quis facturi non eramus. Tribuere est, impersonaliter. Cic. 1. Offic. Generi animi omni à natura tributū est, ut se, vitā, corpusq; tucatur. Tribuo, ōis, verbale, f. t. Actus tribuendi: [δῆμος] *disse. de ἀρχαίων ἱστορίων*. Gal. Distribution. Ital. Essi danare. Germ. Aufgeben. Hisp. Obra de dar. Pol. Darek. Vngar. Adak. Ang. A giving, distribution.] Cicero. 1. de Nat. deor. Hanc herosipus appellat Epicurus: id est, æquabilem tributionem.

Tributor, ōis, [δῆμος] *disse. de ἀρχαίων ἱστορίων*. Vng. Ado fozaltata.] Apuleius in Hermetis Aselepio: Sic & mundus præstitor est, & tributor omnium quæ mortalibus videntur bona.

Tribus, bus, f. q. [δῆμος] *disse. de ἀρχαίων ἱστορίων*. Gal. Tribu. Ital. Tribu. Germ. Ein Justitiar. Hisp. Vando collacion. Pol. Czed, Vng. Nemzetseg. Ang. A ward or tribe] A tributo dando, vel quod ager Romanus primò divisus in tres partes fuerit, & tres partes populi factæ: una Tattienisium, à Tatio Sabinorum duce, iam amico post fœdera, & in partē regni à Romulo suscepto: alia Ramnium, sive Rammenisium, à Romulo: tertia Luceram, à Lucumone. Vatro enim scribit Romulum demicantem cōtra Tatum, à Lucumonibus hoc est, Tuscis auxilia posuisse: unq; ex eis, qui sibi cum exercitu suppeditas tulisset recepto jam in regni portionem Tatio, partem urbis assignasse, indeq; regionem, in qua ille cum Tuscis confedisset, Tusco vicō nomē esse factū. Et quia in tres partes populus divisus erat, factū est, ut hæc populi partes tribus dicerentur: & qui singu-

quus Romæ in ædibus Cardinalis Carpenf. CN. CORNELIO CN. F. S. A. H. MVSÆO MANCIPI VIAE APPIAE.

36A. Scaptia. Liv. lib. vi. 11. Sueton. in Aug. 38. Feltus in li- terra f. lapidis antiqui exemplum Romæ extat in regione Pantheonis: C. AVFELIVS C. F. SCA. SEVERVS: & item aliud: C. GRANTANIVS SCAPTIA MACER.

36B. Sergia. Afconius 61. antiquæ urb. infc. 61. 63. 81. 165. est & in eodem lib. 63: quatuor literis SERG.

36C. Stellatina. Livius lib. vi. antiquæ urb. infc. 110. liber Appiani 150 & duabus literis ST. 239.

36D. Suburana. Varro lib. 1111. de ling. Lat. Cicero etiã in Agraria: quo in loco videtur corrupte legi, ab Otriculana: quã libris quinq; manuscriptis, quos se vidisse affirmavit vir optimus ac doctissimus Gabriel Phaer- nus, legatur, ab ulura nam. unde mihi or- ta conjectura est, quam Phaerinus ipse & Octavius meas probarunt, legi posse, A' Suburana, mutatione ferè nulla. Plin. lib. xviii. cap. 111. Felt. in litera f. & litera y. antiquæ urb. infc. 147.

36E. Terentina. Cicero pro Plancio 265. epist. fam. lib. vi. 11. 117. lib. vi. & lib. x. antiquæ urbis infc. 140. 199. liber Appiani 105. 336.

36F. Tromentina. Feltus in litera t. Livius etiã lib. vi. scripsit Tromentina, ut opinor, nõ ut impressum est, Promentina, antiquæ urb. infc. 107. liber Appiani 16. 177. & in lapide, qui Gajetæ est. L. ATILIO L. F. TROMEN.

36G. Velina. Cicero ad Atticum libr. 1111. 63. in Bruto. Horat. Epist. vi. li. 1. Persius antiquæ urb. infc. 162. lib. Appiani 19.

36H. Voltina. Cicero pro Plancio 267. antiquæ urb. infc. 355. & in antiquo lapide, qui est Venetiis in turri S. Vitalis, CN. NYMERIVS CN. F. VOL. FRONTO. est & qua- tuor literis VOLT. in Appiani lib. 434.

36I. Vejentina. Cicero pro Plancio.

Tributarius, a, um, adjectivum, Quod ad tribus pertinet. [i]n p[er]p[et]uo, p[er]p[et]uo, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc sodalitate, ut tribuarius ad comunitate ambitus causam te contulisti. Tributarius, pen. prod. m. i. Qui ex eadem est tribu. [i]n p[er]p[et]uo, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc sodalitate, ut tribuarius ad comunitate ambitus causam te contulisti. Tributarius, pen. prod. m. i. Qui ex eadem est tribu. [i]n p[er]p[et]uo, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc sodalitate, ut tribuarius ad comunitate ambitus causam te contulisti.

Tributum, n. p. ca. tributum Varro dictum ostendit, quod ea pecunia quæ populo imperata erat, tributum à singulis pro- portionem census solvebatur. [i]n p[er]p[et]uo, Gal. De tribu. Ita. Di. tribu. Germ. Der Dreyer. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc sodalitate, ut tribuarius ad comunitate ambitus causam te contulisti.

Tributarius, Qui solvendo tributo obnoxius est, stipendia- rius, vestigialis. [i]n p[er]p[et]uo, Gal. Tributarius, qui p[er]p[et]uo tribuit. Ita. Tributarius, qui p[er]p[et]uo tribuit. Ger. Der Dreyer oder Tributarius. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc sodalitate, ut tribuarius ad comunitate ambitus causam te contulisti.

Tributus, adjectivum, [i]n p[er]p[et]uo, Gal. Appartenant à contribution. Ital. Pertinente à tributo. Ger. Zur Steuer gehödig. Hil. Pertinente à tributo. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] ut tributarius nomen, tributaria res. Cicero pro Plancio: itaq; hanc sententiam te in hoc sodalitate, ut tribuarius ad comunitate ambitus causam te contulisti.

Tricæ, f. p. Capilli pedibus pullorum gallinaccorum involu- tita dicti, quasi tricæ, teste Nonio: qui quoniam gressum illorum impediunt, factum est, ut omnia impedimenta tricæ vocentur. [i]n p[er]p[et]uo, Gal. Empedimenta. Ital. Intricamenti. Ger. Hasenwurzeln das sind den hancem vmb die fass wicklet. Hil. Empedimenta. Pol. Kefini wickelfüßige motata. Vngar. Acadaly. Ang. Hares about pullains feet, all triffles that hinder any busi- ness.] Turpilus Demiurgo, ut citatur à Nonio: ludicia, lites, turbas, tricæ, contentiones maximas. Varro de re rustica, apud eandem Nonium: Putas eos nos citius tricæ Attellana- rum, quam id extricatoros? Hinc intricare dictum est, pro eo quod est involvere, & implicare, ut annotavit idem Nonius, citans Afranium in Epist. Ita intricavit huius hanc rem teme- ritas. Hic, Extricare pro explicare. Plautus Epidico: Aliqua ope exolvam, extricator, aliqua inde ex impedimentis libes rabor. Hic Tricæ item accipimus pro nugis, & rebus nihili, Plaut. Rudente: Eloquere prope te, celeriter. L. numos trecentos. C. Tricæ. In qua significatione etiam Tricæ & Apinas di- cimus, proverbiali nimirum metaphora res vilissimas signifi- cantes. Martial. libro 14: Sunt Apinæ, Tricæq; & liquid vilius istis. Ortum creditur proverbium à duobus Apulia oppidis hinc nominibus dictis, quæ Diomedes nullo negotio evertit. Plin. lib. 3. cap. 11: Diomedes ibi delevit gentes Monadorum, Dardorumq; & urbes duas, quæ in proverbii ludicrum vertere, Apinam & Tricam. Vide Erasmi Adagia.

Triceni, s. a. pl. num. Triginta. [i]n p[er]p[et]uo, Gal. Trecenti. Ital. Trecenti. Ger. se dreyhundert. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] quasi Trigenti, g in e mutata, ea forma, quæ vicenos dicimus pro vigenis. Plin. lib. 9. cap. 36: Latens sicut mures circa Canis exortum tricen- nis diebus. Hic Tricæ amphora. Colum. lib. 3. cap. 3: At si qui eã scientia sociaverint diligentia, nõ ut ego exillimo tricenarum vel quadragenarum certis sed ut Græcicus minimè computans, licet inquit, amphoras vicenas percipiet ex singulis jugeribus.

Triceni, s. a. um, adjectivum, ut, Vites tricenariæ. Var. lib. 2. cap. 21: Nonne item in agro Faventino, à quo tibi tricenariæ appellantur vites, quod jugerum tricenarum amphoras reddat?

Tricentus, pen. prod. Trecenti. [i]n p[er]p[et]uo, Gal. Trecenti. Ital. Trecenti. Ger. se dreyhundert. Hil. De tal. vando. Pol. Do. tribu. Vn. Nom. tribu. Vn. Ang. Of. tribu.] quasi Trigenti, g in e mutata, ea forma, quæ vicenos dicimus pro vigenis. Plin. lib. 9. cap. 36: Latens sicut mures circa Canis exortum tricen- nis diebus. Hic Tricæ amphora. Colum. lib. 3. cap. 3: At si qui eã scientia sociaverint diligentia, nõ ut ego exillimo tricenarum vel quadragenarum certis sed ut Græcicus minimè computans, licet inquit, amphoras vicenas percipiet ex singulis jugeribus.

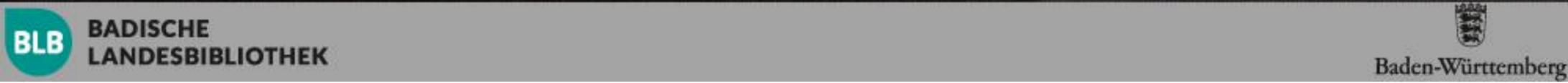
Tricéphalus, pen. corr. quædam, idem quod triceps: hoc est, tria habens capita: unde Cerberus à Poëtis Græcis hoc epitheto insignitur.

Triceps, Trium capitum. [i]n p[er]p[et]uo, Gal. Qui a triu. vifages, cu. triu. vifages. Ital. Che ha tre teste. Germ. Dreyköpfig. Hil. Cosa de tres cabecas. Pol. Gorych zlo mach. Vng. Három fejtes. Ang. That hath three heads.] Seneca in Hercule furente: Tricipitem secū belluam manibus trahens. Cicero in Orat. Quod in ver- bis junctis quàm seite insipientem, non insipientem: nunquam, non inæquum: tri- capitem, non tricapitem? Idem 1. Tulc. Dic quæso, nõ te illa terrent, triceps apud inferos Cerberus? Ovid. 8. Metamorph. Tuq; triceps Hecate.

Tricesimus, a, um, pen. cor. Vltimus ex triginta. [i]n p[er]p[et]uo, Gal. Trecenti. Ital. Trecenti. Ger. Das dreyßigste. Hil. Trecenti in orden. Pol. Trzydziesiąty. Vng. Harminczadik. Ang. The thirtieth in order.] Cic. ad Attic. lib. 6: Tricesimo quoq; die. Plin. li. 17. cap. 23: Ante tricesimum sextum mensem attingi falce ve- rantur. Horat. 1. Serm. Sarex. 9: Hodie tricesima sabbatha.

Trichias, s. p. Piscis est ex genere sasanilii, bis quotannis patiens. Quisdam Sardum interpretantur. Plin. lib. 9. cap. 31: Piscium aure lupus & trichias bis anno parit, & saxatiles om- nes. Idem lib. 9. ca. 1: In antiquo Pontu soli nõ remeant trichia.

Trichiasis, s. p. morbus mammae, qui in lactantibus mulieribus provenit ex pili haustu. Hic item nomine di- citur sima circa spinam in longum producta, sed aded exilis.

ut visum fugiat: quæ non raro mortem affert.

Trichillæ, orum, *trichilla*. Nonnulli interpretantur vasa tria habentia labra, è quibus liquor efflatur possit. Quod si verum est, penultima debet producta, utpote quæ in diphthongo scribatur. Columella tamè corrupto libro 10, sic scribens: Tum modo depedens trichilli, modo more chelydri Sole sub æthivo gelidas per graminis umbras Intortus cucumis, prægnansq; cucurbita serpit. Aut rigitur Columella vocalem præpositivam è diphthongo abiecit, aut aliud querendum est vocis hujus etymon. Apud Cæsarem de bello Pompeiano, Trichilon accipi videtur pro vestis stragula genere tenuissimorumquod & annotavit Cælius Rhodiginus, libro 18. cap. 11, qui vocis hujus originem à τριχίλον repetit. Verùm hoc Columella loco jam citato nullo modo convenit.

Trichinus, a, um, adjectivum obsoletum, tardum & quasi impedimentum significat, vel siccum, ut sunt capilli, qui Græcè τριχίνοι dicuntur. Varro in Eumenidibus. Quod tunc quæstus trichinus erat, nunc est uber, ut quæstus sit magnus. Ex Nonio.

Trichitis, *trichitis*, Alumina genus, quod alio nomine schiston à quibusdã appellatur, in capillamã quædã tenuia desiccata: unde trichitidis nomẽ accepit. Vide Plin. lib. 33. ca. 15.

Trichomanes, *trichomanes*. Pol. C. p. m. n. e. m. l. i. Herba est, filice similia, sed minor, quã Capillac herbã Romani luxuria capillitii, officinæ polytrichon appellat. Vide Plin. lib. 22. ca. 22.

Trichrus, *trichrus*. Gemme nomen, à tribus coloribus impostum, quos reddet cum atria. Plin. lib. 37. cap. 10: Trichrus ex Africa est: sed tres succos redditiã radice nigram, medio sanguineum, summo candidum.

Trices, adverbium, Tringinta verbis. Gal. Tricenta seu Ital. Tricenta vult. Germ. Dinstig wagt. Hisp. Tricenta vices. Pol. Tricenty trzysta. Vng. Harmatocet. Ang. Threety vices. Liv. 8. bell. Panic. Pecunie in ararium tulerunt scilicet tricenas octoginta milia æris. Cic. 1. Verrii. His nominibus folia Cn. Dolabellæ 11. 5 ad tricenas licem esse æstimatam.

Triclinium, n. s. Conclave, cenaculum. [τρίκλιον] *triklion* *triklion*. Gal. Chambre où l'on prend le repas de plusieurs. Ital. Camera, ridotto da conviti. Germ. Ein Saal oder Zimmer darinn man isst. hat den nammen von dreyen gauschschichten. wie die bey den alten vmb die tisch in brant gewesẽ sind. Hisp. La sala de camera de el tan tres vnos es fiesta de bodas de comerte. Pol. Komora wia kicin starz iadati lepcina trychly kach. Vng. Ebells hely kamara. An. A. parlar se ether place to dino or suppe in. Erat enim locus in quo discumbebant, & cenabant, & à tribus lectis, quos in eo sternerant, nomen habens. Nã tres mensas in convivio apponere veteres solebat, & cubares cenare. Hinc Horat. 1. Serm. Satyr. 4: Sæpè tribus lectis videas cenare quater nos, E quibus unus avert quavis aspergere cunctos. Præter eũ qui præbet aquã. Liv. 5. Satyr. 5: ergo duos post si libuit mensis neglectum adhibere clientem Tertia ne vacuo cessaret culcitra lecto, Vnã simus, ait. Ex quibus Iuvenalis verbis aperitissimũ est, triclinium discubitorium tribus fuisse instructum lectis, atque inde nomen accepisse. Et quamvis *triklion* sic dictio merè Græca, ita tamen recepta est in Latinam coloniam, ut ea utamur tanquam Latina. Quintilianus: Vix eo limen egressi, triclinium illud supra convivas contruit. In eadẽ significatione Cicero Conclavis vocabulo usus est, eandem cũ Fabio referens historiam lib. 3. de Orat. Hoc interim (*inquit*) ipatio conclave illud ubi epulabatur Scopas, concidit. Quinetiã Vitruvius lib. 4, manifestè triclinia inter conclavium genera annumerat. In tricliniis, inquit, ceterisq; conclaviis, maximus est usus luminum. Aliquãdo triclinium accipitur propriis lectis, & reliquo discubitus apparatu. Cic. 4. Verri. In foro sibi triclinium straverat. Quod explicans paulò post subdit Imperavit ut in foro sibi medio lecti sternerentur. A triclinio dictus est architriclinus, triclini præfectus, cui instituedi, ornandiq; triclinii cura incumbit. Legitur & biclinium apud Plautum in Bacchid pro cenaculo duobus tantum lectis instrato, Græci *diadromos* appellant. Adverte (*inquit*) Mnestiche, & tu Pisto clere, iam facite in biclinio cũ sua uti que amica cubitum eatis.

Tricliniaria, orum, n. s. Aulæ, sive vestes stragulae, quibus triclinia ornantur. [τρίκλινα] *triklina*. Gal. Tapisserte ou vestemens pour servir table chambre. Ital. Tappezzerie, è vestimenti per ornare quella camera. Germ. Teppich oder bedcken mit weichen man ein Saal pferet in dem man isst. Hisp. Tapetes è vestiduras para afeitar tal sala è camera. Pol. Obrzeja da ozdobiencia komari wiatosci adama. Vng. Karpat szueg. Ang. Arctice sagittis for a parter. Plin. lib. 19. cap. 30: Quia purpurea quis non jam tricliniaria facit Varro 1. de re Rust. cap. 13: Quã elaborant ut specent sua vestiva triclinaria ad frigus Orientis.

Triclinarius, a, um, & Tricliniatis, tricliniare, om. t. [τρίκλινο] *triklinos*. Gall. Appartenance à table chambre. Ital. Pertinenza a table camera. Germ. Das zu einem jãchsaal mit dreyen gauschschichten vmb ein bett gãhlt. Hisp. Pertenciente a tal camera. Pol. Trzynaliqosi da talcei

konert. Vng. Ebells hely. Vale. Ang. belonging to such a parlor or chamber. Quod ad tricliniũ peruenit Mappæ tricliniaria, & lecti tricliniaria. Plin. lib. 37. cap. 23: Lecti tricliniariae erant Tricolon pen. prod. [τρίκλον] *triklon*. Gall. De trois membres. Ital. De tre membri. Ger. Das drey stũck oder glieder bat. Hisp. Casa de tres miembros. Pol. Try cz' aukz wshbie miedzi. Vng. Harom tagoz tagoz. Ang. of three members. A Græcis dicitur, quod nos tricliniare vocare possumus. Vnde certa quædam Odorum genera, quæ triplici carminis genere veluti tribus constant incensis, tricola dicuntur: cujus generis nõ pauca sunt apud Horatium.

Tricomes, m. t. Contentiosi, & rixarum peramantes. [τρίκωμος] *trikomos*. Ital. Tricoma, parcella, wagh, bargnosa. Ital. Faldisti, contenziosi. Ger. Haderige teat, daim mit wirt wãrt wot ist. Hisp. Perfidios, è perfidioso. Pol. smara. Vng. Garaxlat. An. Men of doat or ferri, contention folks. Vndel. Capitol. in Actio Vero: Fertur & nocte perpete alex lausse, quum in Syria conceperet id vitium atq; intantum vitiorum Gratianorum, & Neronianorum, ac Vellianorum fuisse amulũ, ut vagaretur nocte per tabernas ac lupanaria, oblecta capite cucullione vulgari viatorio, & comisteretur cum tricombus, & committeret rixas, dissimulans quis efferet sepeq; afflictum livida facie sedusse, ac in tabernis agnum, quum esse absconderet.

Tricoccus, c, *tricoccus*. Genus heliotropii, quod alio nomine *scorpiorum* appellant, eò quod semen ferat scorpiorum caudæ non dissimile. Autor Plinius lib. 22. cap. 21. Apud Dioscorid. lib. 1. cap. 131. genus est mespili, buxæ & spinæ similitudine, polum serens exigui mali magnitudine, in quo tria sunt ossa: hæc quibus tricoccus dicta, quasi trigranis, sive triosia.

Tricoraris, a, p. Nugas ago, ineptus. [τρίκορος] *trikoros*. Gall. Haver, haarder, lire des tri fruities. Ital. Guastoso. Ger. zorn. Hil. Disparat cu vaxas palabos. Pol. Lajhosie, porokos. Vn. Hædozok. Ang. To dallas, to triffle in toyz mitz triffling words. Cic. Attic. Brutus Vctemum accusat: tri caror sollicit. Noctumquam accipitur pro rixati, *trigidi*. Idem eadem: Publius rixum tricarur est.

Tricornis, ne, Quod tria corna habet. [τρίκορνος] *trikornos*. Gall. Qui a trois cornes. Ital. De tre corni. Ger. Das drey hõrner hat. Hisp. Corno de tres cuernos. Pol. Ocztych rogaly. Vng. Harom szarn. Ang. Three horns. Plin. lib. 8. ca. 21. Indicos boves unicornes, tricornesq;.

Tricorporis, *tricorporis*. pe. cor. adjectivum, Habens tria corpora. [τρίκορπος] *trikorpous*. Gal. Qui a trois corps. Ital. Chi a tre corpi. Germ. Der drey lãb bat. Hisp. Casa compuesta de tres cuerpos. Pol. Tricorpo kwal a. Vng. Harom testis. Ang. Three bodies. Ovid. 1. Metam. postico; tricuspide telo Mulcet aquas rector pelagi.

Tridacna, *tridacna*. Ostræca tanta magnitudinis, ut in tendenda essent: a nomenclatore nepotis cuiusdam ita pinnam appellatam refert Plin. lib. 32. cap. 6.

Tridens, Fenamenum tres habens dentes, sive cuspides. [τρίδεντος] *tridentos*. Gall. Instrumẽt qui a trois dents. Ital. Forcina de tre denti. Germ. Dreyzindig; das ist die oder spiz bat. Hisp. Casa que tiene tres dientes è puntas. Pol. Mial's otztych ybaly. Vng. Harom agy vily. Ang. Any tely or instrumẽt with three teeth. Vnde Neptuni septem Pœtæ ab hac forma peculiariter Tudeotem appellarunt. Virg. 1. Georg. nigro tellus percussa tridentii. Plin. lib. 9. ca. 15: Thyris a pectinaculis non separantur, ne tridente quidem in cor sapientis. Sto territi.

Tridentis, a, um, pro Neptuno, *tridentis*. Ovid. 1. Metam. -ò proxima terræ Regna vagæ diis forcite tridentifer undæ.

Tridentiger, *tridentiger*. pen. cor. Idem Ovid. 11. Metam. Quamq; tridentigero tumidi genitore profundi.

Triduum, *triduum*. n. s. Spatium trium dierum. *triduum*. Gall. Espace de trois iours. Ital. Tre di. Germ. Dinstag. Hisp. El espacio de tres dias. Pol. Czo a trych dniach. Vng. Harmad nap. Ang. The space of three days. ut Triduana indocia, in tres tantum dies patiz. Plin. Epist. 62. Et qui audire triduo velint, inveniantur. Cic. 2. de Legib. Cotta censer habendas triduum ferias, & porco formina peculium pati. Idem pro Mil. Cio dias respondit, triduo illum ad summum quadratuo percurram.

Triennis, ne, Quod est trium annorũ. [τρίετής] *trienetis*. Gall. Triens ans. Ital. De tre anni. Germ. Dreyzetz. Hisp. Casa de tres años. Pol. Trytem. Vng. Harom ezymbõ. Ang. Of three years.

Triennium, n. s. Spatium trium annorum. [τρίετη] *trienetis*. Gall. Espace de trois ans. Ital. Spazio di tre anni. Germ. Dinstag. Hisp. Espacio de tres años. Pol. Trytema. Cic. 4. Verri. Triennium pvinciam obtinuit. Idem ad Quint. frat. lib. 11. Fraduum est

deo. Pol. Tridjisti. Vng. Harminez adik. An. The threthieth.] Cicero de Senect. Cujus a morte jam tertius & trigessimus est annus.

Triginta Lindeclinabile nomē numerale, Ter decē [ⲧⲣⲓⲛⲧⲁ] sibiischiim. ἑξήκοντα. Gall. Trenta. Ital. Trenta. Germ. Dreyßig. Hisp. Treinta en numero. Pol. Trzydziesiąt. Vng. Harminez. An. Threthie] Virg. 3. Aen. inventa sub ilicibus ius Triginta caputum fecit enixa jacebit.

Trigla, ἰσχυρία, Genus piscis qui a veteribus nullus vocabatur, in præcipuis olim cœnarum deliciis habitus, adeoq; ganeonum mensis expertus, ut sæpius argenti puri pondere a privatis etiam emeretur. Apud Romanos etiam hodie Græco nomine trigla appellatur, amissa nulli appellatione. Vide Iovium in libello de Romanis piscibus.

Triglitēs, pen. prod. ἰσχυρία. Gemma nulli piscis colorē habens. Autor Plin. lib. 37. cap. 11.

Trigon, ὀρθογώνιον, Locus erat in thesmis, pilæ ludō destinatus: a trigona hoc est, triquetra figura nomen habens. Unde & minimum pilæ genus trigonem, & trigonalem pilam appellarunt, quod eo in trigone luditare solebant. Martial. lib. 2: Qui lentum ceroma tenis, tepidumq; trigona. De pila trigonali extat epigramma apud eundem lib. 14: Si me mobilibus scis expululare sinistris, Sum tua: si nescis, rustice recde pilam. Idem lib. 12: Captabit tepidum dextra, lævâq; trigonem.

Trigonūs, ut penult. prod. ἰσχυρία. Triangulus: unde Trigonus, a. um, triangularis.

Trilibris, & hoc trilibre, pen. prod. Quod est trium librarum. [ⲧⲣⲓⲃⲣⲓⲥ] Gall. De trois livres. Ital. Di tre libbre. Ger. Dreyßig. Hisp. Casa de tres libras. Pol. Osięs funkięch. Vng. Haram lot-tis fontas. Ang. Of three pounds weight.] Horatius 2. Sermon. Satyr. 2. laudas infane trilibrem Mullum.

Trilinguis, que, om. t. Qui tres linguas habet: vel tribus loquitur linguis. [ⲧⲣⲓⲛⲧⲩⲛⲑⲩⲥ] Gal. Qui a trois langues. Ital. Trilingue. Germ. Das drey jungen hat) oder mit drey sprachen redt. Hisp. Cosa que sabe a tiene tres lenguas. Pol. Trzy mowy kama mowa. Vng. Haram nyelve. Ang. That hath three tongues.] Horat. 7. Carm. Ode 11: quamvis turiale centū Maniant angues caput ejus: atq; Spiritus celer, saniesq; manet Ore trilingui.

Trilix, cis, pen. genitivi prod. adjectivū, om. t. Quod ex tribus constat licis. [ⲧⲣⲓⲃⲣⲓⲥ] Gal. Tissa de tron fili. Ital. Taffito con tre fili. Ger. Aus dreyertey garn gewöhm. Hisp. Casa de terlix, tecido de tres lięes. Pol. Ze trych nię. Vng. Haram uve trili harom fele fonalos. Ang. That a woven of three threads.] Unde trilices vestes dicitur, quæ ex tribus licis versicoloribus cōstant. Interdum tamen Trilix accipitur pro triplici. Virg. 3. Aen. Loricam cōferam hamis, auroq; trilicem. Valer. Flac. 2. Argon. Per clypei cedentis opus, partemq; trilicem.

Trimacrus, ἰσχυρία. Pes medicus, cōtrarius tribracho, cōstant ex tribus longis: ut Virtuti.

Trimēstris, are, om. t. Trium mensū. [ⲧⲣⲓⲃⲣⲓⲥ] Gal. Qui a trois mois. Ital. Di tre mesi. Germ. Dreyer Monat. Hisp. Casa de tres meses. Pol. Trzy miesiace stary. Vng. Haram ho. naps. Ang. Of three monethes.] Plin. lib. 7. cap. 15: Et hoc tale, tantumq; omnibus tricenis dieb. malum in muliere existit, & trimētri spatio largius.

Trimetrōn, ἰσχυρία. Carminis genus ex tribus cōstant mensuris majoribus: hoc est, pedib. sex, unde scenarios jambicos, trimetros appellamus.

Trimma, [ⲧⲣⲓⲃⲣⲓⲥ] ἰσχυρία. Gal. Fin. accert, viciū en malice. Ital. Astuto, scelerato, prattico. Ger. Geschid und weigchüt. Hisp. Enuegredo en su arte, astuto. Pol. Wkędos wyęci. qui qui bymal i, arobimaleis. Vng. Ag rana. Ang. An old craftie knave.] A Græcis dicitur, qui a Latinis appellatur veterator, qui scilicet in re aliqua tritus est, & exercitatus, quasi de ἰσχυρία ἰσχυρία. Sic Quintilianus attrita usu forensi ingenia dixit.

Trimōdium, n. f. Quod tres modios continet. [ⲧⲣⲓⲃⲣⲓⲥ] Gall. Qui contient trois boisseaux. Ital. Chi capisce tre moxe. Germ. Dreyßetzig. Hisp. Melida de tres celemines. Pol. O trych miarach. Vng. Haram ve katu. An. That containeth threë bushells.] Plin. lib. 33. cap. 1: Neq; enim aliter potuissent trimodia illa anulorum Carthaginem ab Annibale mitti. Plautus Menæch. Nunc argumentum vobis dēmensum dabo: Nō modio, neq; trimodio, verūm ipso horreo.

Trimōdīa, x. Nomen vasis tres continentis modios. Columella Satoriam trimodiam appellat, quod ex ea factores jacent femina, lib. 2. cap. 9. ubi sic ait: Nonnulli pelle hyenæ satoriam trimodiam vestiunt, atque ita ex ea quum paulum immortata sunt, semina jaciunt, non dubitantes proventura, quæ sic facta sint. Idem lib. 12. cap. 50: Tum scalar, corbulæ, decemmodia, trimodia, satoria, &c.

Trimōrion, ἰσχυρία. Dodrans, q; tres cōtineat assis partes.

Trimūs, ma, num. Quod est trium annorū. [ⲧⲣⲓⲃⲣⲓⲥ] Gal. Qui a trois ans. Ital. Di tre anni. Germ. Dreyßig. Hisp. Casa

de tres annos. Pol. Trzyletni. Vng. Haram eximili. Ang. Of three years.] Plaut. in Rud. Trima quæ petit mihi, jam tanta est, si vivit, scio. Plin. Arborem nec minorem bima, nec majorem trima, trans ferri quidam præcipiunt.

Trimulus, diminutivū, Quo in us duntaxat utimur, teste Val-la, quæ adhuc incrementum capere possunt. Vnde puerū mulum rectē dixeris: equum autem aut canem trimulum, non trimulum. Suet. in Vesp. Trimulus patrem amicit.

Trimyxōs, ἰσχυρία. Lucerna est tribus lucens elychniis. Nō μύξος a Græcis & naetes dicitur, & canaliculi, quibus elychnia inferuntur.

Trinēpos, pen. corr. genitivo Trinēpotis, m. t. Abnepos filius, tertius a nepote: [ⲧⲣⲓⲛⲧⲣⲟⲥ] Gal. L'arrière neveu, de trois en droite ligne. Ital. Il nipote di nostro nipote in diretta linea. Ger. Das Enckelsohn des Enckel. Hisp. Tataranieto, 2. chuzos. Pol. Nęci wnuczek. Vngar. Harmad vauka. Ang. He that is three times removed from my childes child.] cujus correlativum est Tinaxar: hoc est atavi pater, Vide Institutiones Justiniani.

Trinoctium, n. f. Trium noctium spatium. [ⲧⲣⲓⲛⲧⲣⲟⲥ] Gall. Espace de trois nuits. Ital. Spazio di tre notti. Germ. Dreyßigstünd. Hisp. Espacio de tres noches. Pol. Czas trzyletni. Vng. Haram aial. Ang. The space of three nights.] Gall. lib. 3. cap. 1: Nō enim posse impieri trinoctium, quod adeste a viro niupradi causa ex xii. tabulis deberet.

Trinoctialis, je, pen. pro. om. t. [ⲧⲣⲓⲛⲧⲣⲟⲥ] Gal. Qui est de trois nuits. Ital. Casa di tre notti. Germ. Das drey nakt lang wohn. Hisp. Casa de tres noches. Pol. Trzy nocny. Vng. Haram nyolc. Ang. Of three nights.] Magt. lib. 22. sed ipse divum Officialis genitri, trinociali Affecit domicœno clientem.

Trinodis, de pen. pro. Tres nodos habens: [ⲧⲣⲓⲛⲧⲣⲟⲥ] Gal. Qui a trois nœuds. Ital. Di tre nodi. Germ. Dreyßigstünd. Hisp. Casa de tres nudos. Pol. O trych węsłach. Vng. Haram hókme. Ang. That hath three knots.] ut Clava trinodia. Ovid. Epist. 4. Olla mei fratris clava perfracta trinodi.

Trinūdium, n. f. Spatium vigintiseptem dierū, quod ternas nūdinas cōplectetur, dictū: unde Trinūdino promulgari dicebatur, quod trib. cōtinuis nūdinis, promulgabatur. Erant autē nūdinae apud Romanos, ferre statæ, nono quoq; die celebrari solite, eo cōsilio instituta, ut octo dieb. rustici in agris essent, nono autē die in urbē cōmearēt, partim ut res sibi necessarias cōpararent, partim ut plebsciza, & senatusconsulta frequētiore populo referrentur: quæ ideo trinūdino: hoc est, tribus nūdiniis proponerentur, ne in tanta hominū frequentia promulgata quempia latere possent. Quamobrem lex, iust. Cicero, pure lata nō putabatur, nisi quæ trinūdino amittēset promulgata. Magistratū quoq; cōdidati trinūdino pūbē circuibat, unūquemq; manu prehēntes, suamq; illi dignitatē cōmendantes. Cic. in Epist. de Casare: Neq; jā velle absente te rationē haberi sibi se presentem trinūdino pūbē.

Trinūs, a, um. Ternus, tres. [ⲧⲣⲓⲃⲣⲓⲥ] Gal. Tres. Ital. Germ. Drey. Hisp. Tres. Pol. Trzy. Vng. Haram. Ang. Three.] Caesar 7. bell. Gall. Milites signo dato celeriter ad munitionem perveniunt, eamq; transferti, tūc castris possuntur. Trinū, pro terni, distributive Sueton. in Nerone. cap. 56: Detra cōfessim conjuratione, pro summo in mine, trinū que in die sacrificis colore perseverant. Cicero ad Att. Tullius mea literas reddidit trinās.

Triobolūs, pen. cor. [ⲧⲣⲓⲃⲣⲓⲥ] Germ. Ein begeria.] Tres obolos valet, alio nomine Hemidrachmium dicitur: seniores enim obolos archama efficit, ut ajunt Plinius, Pollux, & alii. Trioboli nomē ab altera parte effigiē Iovis, ab altera ocellum habebat. Plaut. in Bacch. Negare se debere tibi triobolum. Trioboli homo, nequam, & nullius pretii. Plaut. in Pœnal. Non ego homo trioboli sum.

Triobolūria, ἰσχυρία. Vilis, & pretii trium obolomm.

Trionēs, m. t. Ab antiquis dicebantur boves aratores: quæ trionēs, a terendo: [ⲧⲣⲓⲃⲣⲓⲥ] bekatin. Pol. obolom. Gall. Boeuf de labour. Ital. Bova aratori. Ger. Pflugschefen ruder mit dem man zu ader sahet. Hisp. Navero para labrar la tierra. Pol. Łob-nemol i. Vng. Seante bók. Ang. worke oxen, or plough team.] ut, ut alii malunt, a terra, quasi trionēs. Trionēs (inquit Varro lib. 6. de ling. Latina.) eolā nunc boves appellantur a bobol-cis, maxime quum terram arant: & quibus valentiores dicit glebari, quod facile glebas profcindant. Sic omnes qui terrā arabant, a terra trionēs: unde Trioner ut dicerentur, demum. Hasenus Varro. Trionēs item dicuntur septem bellæ, versus Aquilonem circulumq; hyemalem sic, sidus illud cōsistentes, quod Græci Arcton, nostri Vrsam & Nativum appellant. Mart. lib. 6: Ceteræ Parrhasios dum te jurat Aule Trionēs, Cōminus & Scythici sidera ferre poli. Cic. 2. de Nat. deor. Altera dicitur esse Helice, cujus quidē clarissimas stellas totis noctibus cernimus. Quas nostri Septē soliti vocitare monēs. Virg. 1. Aen. Arcturū, pluviarq; Hyadas, germinatq; Trionēs. Ovid. Metam. Tū primum radis pēbdi colere Trionēs.

Trioph...

Triophthalmus, *τριφθαλμος*, Lapillus qui in Siccyonia nascitur, trium oculorum effigiem præ se ferens. Plin. lib. 37. ca. 11.
Triorchis, *τριorchης*, Gal. *Vn busard* Ital. *Sorte di vicello di rapina*. Ger. *Ein bus/cin grosser raub vogel*. Hisp. *Vn gnero de ave arribadalesa*. Vn. *Verse*. Ang. *A busards*.] Avis ex accipitrom genere, quam Latini appellant buteonem: ita dicta à testiculorum numero. Ab hujus avis nomine putat Plinius, Theophrastum secutus, triorchis herbe nomen factum, eò quòd e-ruentes hæc herbâ, infestissimû habeant hoc genus accipitris, raroq; sine vulnere discedant. Vide Plin. li. 10. c. 8. & li. 25. c. 6.
Tripales vites, dicebatur quæ trib. palis sustinebatur. Varro: Quis tu non vides in vineis, q; tria pala habeat, tripales dici.
Triparscus, *τριπάρσος*, cum, Valde parcus. *τριπάρσος* Gal. *Trefolito*, *fort thiche*. Ital. *Molto scarso*. Ger. *Wber die maß fundig*. Hisp. *Muy escaso*. Pol. *Barzo skapi*. Vng. *lego szlany*. Ang. *Veri sparing and megarid*.] Plaut. in Persa: Nam id demum lepidu est, triparscos homines, vetulos, avidos, aridos Bene admordere.
Tripedatoris, a, um, Tria habes pedora. *τριπαιδωρος*. Gal. *Qui a triu pedichini*. Ita. *Di tre parti*. Ger. *Das drei driß bat*. Hisp. *Cosa que tiene tres pechos*. Pol. *Treis pierci maian*. Vn. *Harom mitem*. Ang. *That hath three breast*.] Lucret. lib. 3. quidve tripodora tergemini vis Gertonait
Tripedalis, Tripedaneus. Vide TRIPES.
Tripertitoris, in tres partes dividit. *τριπέρτης*. Gal. *Qui a triu pedichini*. Ita. *Di tre parti*. Ger. *Das drei driß bat*. Hisp. *Cosa que tiene tres pechos*. Pol. *Treis pierci maian*. Vn. *Harom mitem*. Ang. *That hath three breast*.] Lucret. lib. 3. quidve tripodora tergemini vis Gertonait
Tripeditum, adjectivum. Quod est in tres partes divisum. *τριπαιδωτος*. Gall. *Parti en trois en trois*. Ital. *Sparsito in tre parti*. Ger. *Da drei driß bat*. Hisp. *Cosa que tiene tres pechos*. Pol. *Narwie rozpietom*. Vng. *Harom rege sz latot*. Ang. *That is parted into three*.] Cic. 1. de Invent. Oratoris ars, & facultas in hac materia triperita versari existimanda est. Cic. ad Quir. post red. Cujus oratio fuit, quemadmodum accepi, triperita.
Tripeditus, adverb. In tres partes. *τριπαιδωτος*. Gal. *En triu pedichini*. Ital. *In tre parti*. Ger. *En drei driß bat*. Hisp. *En tres partes*. Pol. *Narwie rozpietom*. Vng. *Harom rege sz latot*. Ang. *That is parted into three*.] Liv. 3. bell. Pun. Annibal infesto exercitu ingressus fines, pervasit passim agris, urbem tripertito aggreditur. Cic. 5. Tusc. At diffidat necesse est, qui bona dividit tripertito.
Tripertitum, n. pen. corr. Quod sit declarat Plin. lib. 35. cap. 11. his verbis: Tripertitum, inquit Fenestella, appellabatur summa coenarum lautitia: una erat murænarum, altera loporum, tertia myxonis piscis: inclinatis jam scilicet moribus, ut tamē tunc præter Græciæ etiam philosophis possumus.
Tripes, tripedis, pen. cor. Habens tres pedes. *τριπαιδωτος*. Gall. *Qui a triu pedichini*. Ital. *Tre pie, trespi*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres pies*. Pol. *O treschi rozpach*. Vng. *Harom labu*. Ang. *Three footed*.] Mart. lib. 12. libat tripes grabatus, & bipes menta. Liv. 10. bel. Macedon. Simul procuratum est, quòd à tripodem milium Reate natum nuntiatum erat. Horat. 1. Serm. Satyr. 3. modò sit mihi mensa tripes. & Concha salis puri, & toga, quæ defendere frigus. Quamvis crassa que sit.
Tripedalis, le, om. t. *τριπαιδωτος*. Gall. *De tres piechi*. Ital. *Di tre piechi*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa de tres pies*. Pol. *Narwie rozpi*. Vng. *Harom labu*. Ang. *Of three feet*.] Quod mensuram habet trium pedum. Plin. lib. 29. cap. 12. Medicin folia habet midis fava, caulem tripodalem.
Tripedaneus, a, um, idem quod tripodalis. *τριπαιδωτος*. Cat. de Re publicâ cap. 45. Talcas oleagineas, quas in ferobe fatutus es, tripodaneas decidito.
Triphyllon, *τριφυλλον*, à Græcis dicitur herba, quam nostri vocant Trifolium. Eius tres sunt species, ut supra docuimus in dictione TRIFOLIUM.
Triplex, eis, pen. cor. om. t. Tergeminus. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Horat. 1. Carm. Illi robur, & æs triplex Circa pectus erat. Ovid. 9. Metam. nec me pastoris Iberi Forma triplex tua Cerbere movit. Vng. 10. Aeneid. Gens illi triplex, populi sub gente quaterni. Idem 8. Aeneid. At Cæsar triplici in vectus Romana triumpho Moxia.
Triplico, cas. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplio, onis, f. e. apud Iurecò sultos est secunda actiois desè sio, cõtra rei duplicatõnẽ opposita, de qua insit de replicat.
Triplis, plurali tantum numero, & maic. gen. Tabellæ erant ceratæ, à numero foliorum dictæ, in quibus res leviores scribi solebãt, quemadmodum in quintuplicibus graviore. Mart. lib. 14. Tunc triplices nostros non vilia dona putabis, Quum se veoturam scribet amica tibi. Idem lib. 10. Et vani triplices, brevesque mappæ.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.

Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Harom rege*. Ang. *Thre fold*.] Plin. lib. 7. ca. 48. Cornici non veni nostras attribuit ætates. Hæliodorus quadruplum ejus cervis id triplicatum cervis.
Triplis, a, um, Triplex. *τριπλοξ*. Gall. *Triplet*. Ital. *Triplex*. Ger. *Dreßsig*. Hisp. *Cosa que tiene tres dobles*. Pol. *Trosaki*. Vng. *Har*

maximè triumphalis. &c. Triumphales vestes quæ triumphantium erant: quemadmodum & Aurum triumphale, & Habitus triumphalis. Plin. lib. 8. c. 48: Pictas vestes jam apud Homerum fuisse: unde triumphales nartæ. Triumphales cœnæ. Plin. lib. 9. cap. 5: Cœnis triumphalibus Cæsaris Dictatoris sex milia numero muranarum mutud appendit. Triumphalis statua. Plin. Epist. 2. lib. 2: Hæc à Senatu Vestricio Spuriæ, pncipe autore, triumphalis statua decreta est: id est, in habitu triumphantis.

Triumphalia, itum, pluraliter, ipsa triumphatio, & triumphalia. Tacitus lib. 4: Dolabellæ perenti abnuit triumphalia, Sejano tribuens, ne Blæsi avunculi ejus laus obsolefceret.

Triumvir, triumvir, pen. cor. masc. gen. Nomè magistratus, quem tres collegæ administrant. [Tri vires reges imperatores. Gal. L. vii de trou gouverneurs souverains ou magistrats, non de magistrats iudis à Rome. Ital. Vno di tre governatori, magistrato Romano. Ger. Dreyherren. Hisp. Vno de tres varones principales. Pol. Pan ze trych sedem. Vng. Harom sz gubernator. Ang. One of three sovereign magistrates, the name of the magistrates in Rome.] Triumviri triplices fuerit, Capitales, Mensarii, Nocturni. De Capitalibus sic habet Pomponius de Origine juris l. necessarium: Triumviri Capitales constituti sunt, qui carceris custodiam haberent, ut Athenis Vademviri, si cõditæ. & quem animadverti oportet, interventu eorum fieret. De mensariis Livius commemorat: Triumviri Mensarii creati sunt: hi que numularis, & monetæ omnis generis, & formæ cufonibus præerant. De Nocturnis meminit Cornelius Tacit. Triumviri Nocturni, quod ad incendium in facta via ortum tate venerant, à Tribuno Plebis die dicta damnati sunt. Triumvirorum item nomen assumperunt Octavianus, Antonius, & Lepidus, qui oppressa iam republica, ut tyrannidem honesto aliquo velarent nomine, Triumviros republicæ constituendæ causa, se dici voluerunt.

Triumviratus, m. q. ipsa triumvirorum dignitas. [Tri vires reges imperatores. Gal. La dignité de trois gouverneurs principaux. Ital. Dignità di tal magistrato. Ger. Dreyherren amt und wiede. Hisp. La dignidad de aquellos. Pol. Godoszy trych panow radnich. Vngar. Harom sz embernek gubernatõisa. Ang. The dignities or office of the three chiefs in dngy.] Cicero de clar. Orator. Qui quidem in triumviratu indicaverit contra P. Africani avunculi sui testimonium.

Triumviratus, le, om. t. Horat. Epod. 4: Scelus flagellis hic trifurcalibus Præconis ad fastidium.

Triuncus, Numulus æreus, quem postea quadrantem appellatunt. [Tri uncus, tri uncus. Gal. De trois unces. Ital. Di tre unze. Germ. Ein vterer. Hisp. Tres unces, è quarta de libra. Pol. Czwartak. Vng. Harom finto penz. An. Of three ounces.] Plin. lib. 33. cap. 3: Quadrans antea Triuncus vocatus, à tribus unciis.

Trochæus, trochæus, Pes metricus syllabis duabus, prior è longa, altera brevi constans. Dicitur Trochæus (ut quidam existimant) quod celeritate sua imitetur volubilitatem rotæ, quam Græci τροχός appellant: vel (ut alii malunt) διὰ τὸ ἄστρον ἰσχυρῶς τῆς τροχῆς τῆς τροχῆς ἄδου: hoc est, ab eo quod circum aras currentes carmen decantabant, hoc pedis genere compositum. Cic. 3. de Orat. Iambus & trochæus frequentem segregat ab oratore Aristoteles.

Trochillos, pen. prod. τροχίλος. Avicula exigua, quam ideo aquilæ invifam esse quidam tradiderunt, quod rex avium appelleret. Vide Plin. lib. 10. cap. 7, & lib. 8. cap. 25.

Trochiscus, Vide TROCHVS.

Trochleæ, pen. corr. sp. Instrumentum cum orbiculis ad sublevanda & demittenda onera. Vel rotula striata è ligno, vel ære, qua aquam hautimus sine ductario, & hydria. [τροχίλει. Gal. Vne poulis. Ital. Taglia, cirilla. Ger. Ein schiffen oder wesen vber die das sat oder teuen geht an einem jag. Hisp. Carro de polea, en yerno. Pol. Kol amrot nad studnia, item, kol'ka po krovich quary ncia zata nabai. Vn. Tropa. An. A windlass or pulley to draw up heavy things.] Lucret. Multaq; per trochleas, & tympana pondere magno Commovet, atque levi sustollit machina nixu. Budæus ait Trochleæ significare totam illam machinam, quæ continet rotulam, & axiculum per rotulam tractum, circa quem rotula versatur, & præterea ductarium funem, qui circa orbiculum æreum currit, quales in puteis videmus, quas Pōdus vocamus. Trochlearum meminit Caro de re Rust. In instrumento torcularis, in quo saculas quinque, funes ductarios quinque, trochleas decem oportere esse tradit. Trochleis puitam adducere per translationem dixit Quintilian. lib. 11. cap. 3, de pronuntiatione, pro difficultet expuere, his verbis: lam tussire, & expuere crebri & ab imo pulmone puitam trochleis adducere, est non utique vocis sunt viti; quia tamen propter vocem accidunt, potissimum huic loco subiciantur.

Trochus, chi. m. l. τροχός. Gal. Sabot, zompie. Ital. Troceta, mascola pirla, pirla, carlo. Germ. Ein troff. Belg. Ein tep. Hisp. Trompa &

ponca. Pol. Cypa, Szparga, szlisy. Vng. Tropa. Ang. Atropa.] Instrumentum quod usitat pueri, quod Latine Turbo dicitur à rotando dictum: τροχός enim significat curro, & τροχός rotam, vel aliud instrumentum, quod in gyrum circumvolvitur. Trochus (inquit Acron) turbo est, qui à ludentibus pueris sicut agitatur & rotatur. Martial lib. 14: Induceoda rota est, & ex ubi utile munus: ille trochus pueris, at mihi cantus erit. Horatius de arte: In doctus que pilæ, discive, trochive quietit. Trochillus, diminutivum. [τροχίλλος. Gall. Petit sabot, in troppie. Ital. Picciol troceta. Ger. Ein trofflein. Hisp. Pequena trompa & ponca. Pol. Mal a cypa. Vng. Trogatka. Ang. Little troppie.] Plautus in Amphit. Tum meo patri autem trochilus inerat aureus sub petaso. Exemplaria depravate legunt Torulus, Trochiscus, sci, m. f. diminutivum. Parvus trochus, vel parva rota. [τροχίσκος. Gall. Petite rote. Ital. Picciola ruota. Germ. Ein schiffen reit. Hif. Pequena rueda. Pol. Mal a kula. Vng. La troga. An. A little wheel.] Unde compositiones quædam medicorum in formam rotulæ, τροχίσκος dicitur Latini vocant Pastillos, ut apud Celsum lib. 5. cap. 17.

Tropæi, τροπαιοί, Venti Altani, qui in terra geniti, quum mare perstrinat, redeunt ad continentem: ita dicti à τῆς τροπῆς: hoc est, à conversione. Iidè quum in mare tendunt, Apogæi vocantur, quod à terra proficiunt. Plin. l. 2. c. 43: Nanque & è saminibus, & è nivibus, & è mari videmus etiam troquoilæ, & alios, quos vocant Altanos, à terra consurgere. Qui quidem quum è mari redeunt, Tropæi vocantur: si perguat, Apogæi. Tropæi item dicuntur in cetero lusuf genere, qui alios vellicant, insectantq; & ne deprehendantur, convertunt se. Sætoa in Claud. Cæf. cap. 8: Et quoties post cibum obdormo, feret, olearum, ac palmularum offibus incessabatur: intercidam sula, flagròve, velut per ludum, excitabatur à tropæis.

Trophæum, trophæi, n. f. [τροφῆα] trophæum, trophæus. Gall. Trophée, trophée ou marque de victoire. Ital. Trofeo, trofeo de vittoria, poile in mostra per memoria. Germ. Ein Sigtzeichen, etiam si was stelet oder auffricht et an einem ort zu einem jahren das da sich da demt begualliget und abertunndt werden sey. Hif. Trofeo del conuigo abuyntado. Pol. Znak postawiony na pamiatko zwycięzstwa w wojny. Vn. Gysz d'obitovnik miledictvire valit. An. Vllorie, the ensignes of victorie. Jcū x diphthongo & ph, aliquam, quamvis apud Græcos sine aspiratione scribatur, a verbo Græco τροφή, quod est, renouero. Propriè enim Trophæum est monumentum à victore erectum eo in loco, ubi hostes in fugam convertit. Prima autem trophæa ex arboribus constructa sunt, quas amputatis ramis hostium spoliis decorabant. Deinde etiam cœpta sunt fieri ex lapide, & in montibus, & locis eminentioribus collocari. Hinc Salustius de Pompeio ait, quod de vicis Hispani trophæa in jugis Pyrenæi montis posuit. Romæ quoque in arcibus figebantur etiam more ædificatis. Quæ verò spolia in trophæo figerentur, docet Virgil lib. 11:

Mezenti ducis exuvias tibi magne trophæum
Bellipotens aptat rotantes sanguine cingit:
Telaq; trunca viri, & bis sex thoraca petuum,
Pectorisq; locis, clypeumque ex ære sinistræ
Subligat, atque ensem collo suspendit eburnæ.
Spolia capta, fixa in stipitibus, appellatur trophæa. Acropius & trophæum pro victoria, sive pro spoliis que victona parant. Horat. 2. Carm. Od. 9: & potius nova Cantemus Augusti trophæa. Virg. 3. Georg. Et duorapta manu diverso ex hoste trophæa.

Tropis, is, seu tropios. [τροπός. Gal. Le fond d'un navire, la course. Ital. La fontina della nave. Ger. Ein schiffboden. Hif. El fondo de la nave. Pol. Dno m' edy. Vng. Hais oldal. Ang. The bottom of a ship.] Præter vulgaram illam significationem, qua apud Græcos carinam navis significat, accipitur etiam pro uno quo in balneis utebantur, sive ad abluenda corpora, sive ad occidendum vomitum. Mart. lib. 12: Famose feret ipse tropin de sa cœlage næ: Frontis & humorem colliget usque iuxæ.

Tropologus, τροπολόγος, Sermo alle goticus, ad maris emundationem tendens. Græci enim τῆς τροπῆς appellatioe motu intelligunt.

Tropus, [τροπός] Figurata verbi immutatio. Cic. de claris Orator. Ornat orationem Græci purant, à verborum immutationibus utantur, quos appellant τροπῆς, & sententiarum, orationumq; formis, quæ vocant τροπῆς. Quum Tropum sic definit, quod sit verbi vel sermonis à propria significatione ad aliam cum virtute mutatio.

Tropus, a, um, τροπικός est, figuratus. Augustinus Quod est locutione dictum, quæ utique tropica est, non propria.

Tropici, m. l. τροπικός. A Cosmograpus appellatur duo circuli cœlestes, æquali spatio distantes ab æquatore, quos Latini Solstitiales appellant: quorum alter, qui nobis propinquior est, Cancri Tropicus dicitur: alter in Aëlii vertex Tropicus Capricorni. Hicce circulos Sol nunquid egred. r. s. c. m. s. 12. 110.

